

Onsdag den 9. maj 2012 (D)

1

80. møde

Onsdag den 9. maj 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil statsministeren på baggrund af sin 1. maj-tale, hvor hun sagde, at »Et af de første lovforslag vi præsenterede var at hæve den kriminelle lavalder. For denne regering sender ikke børn i fængsel«, forklare, om hun dermed mener, at den forhenværende regering sendte børn i fængsel?

(Spm. nr. S 3165).

2) Til statsministeren af:

Lars Barfoed (KF):

Mener statsministeren, at 15-årige kriminelle skal i fængsel?

(Spm. nr. S 3173, skr. begr.).

3) Til udenrigsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Hvad agter regeringen som formandsland for Rådet i Den Europæiske Union og i lyset af udenrigsministerens forvisninger af 12. marts 2012 om, at »Danmark har sat kampen for menneskerettigheder højt på EU's dagsorden under Danmarks formandskab«, at foretage sig i relation til Ukraine i forbindelse med de påståede overgreb mod den fængslede tidligere premierminister, Julija Tymosjenko?

(Spm. nr. S 3177).

4) Til udenrigsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Er udenrigsministeren enig i de tanker, man fra kansler Merkels parti, CDU, gør sig om at stille Ukraine for Menneskerettighedsdomstolen i anledning af de påståede overgreb mod Julija Tymosjenko under hendes fængselsophold, herunder den manglende adgang til kvalificeret lægehjælp?

(Spm. nr. S 3180).

5) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren, set i lyset af nedjusteringen af det offentlige underskud på 26 mia. kr., beklage tidligere udtalelser lige efter folketingsvalget om, at han var »flyttet ind i et håndværkertilbud«?

(Spm. nr. S 3178).

6) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvornår regeringen agter at offentliggøre det bebudede forslag til en skattereform?

(Spm. nr. S 3182).

7) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Mener ministeren, at det er betryggende og udtryk for god lovkvalitet, når ministeren over for EU-kommissær Viviane Reding fremlægger en fortolkning af regelændringen i medfør af regeringens forslag til lempelse af udvisningsreglerne, der ikke stemmer overens med den fortolkning, som ministeren har fremlagt over for Folketinget?

(Spm. nr. S 3187).

8) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren ikke enig i, at det er problematisk, at reglerne om aktindsigt og praksis på området reelt betyder, at journalister og borgere har bedre muligheder for at få udleveret f.eks. kommunikation mellem den danske regering og Kommissionen, end Folketingets medlemmer har, som det f.eks. er sket i sagen om lempelse af udvisningsreglerne, ikke mindst i lyset af regeringens øgede fokus på lovkvaliteten, som beskrevet i regeringsgrundlaget?

(Spm. nr. S 3188).

9) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvad agter ministeren at gøre i forhold til udsigten til, at DSB mister en godtgørelse fra AnsaldoBreda på 400 mio. kr.?

(Spm. nr. S 3183).

10) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvilke konsekvenser mener ministeren, det vil få for IC4 og DSB, hvis DSB mister en godtgørelse på 400 mio. kr. fra AnsaldoBreda?

(Spm. nr. S 3185).

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren forholde sig til risikoen for fejlmedicinering i relation til ministerens svar på udvalgsspørgsmål nr. 444 om opdatering af medicinlister, hvor ministeren svarer, at »udelukkende anvendelse af generisk navn i journalsystemet betyder imidlertid, at overensstemmelse mellem lægemiddelpakning og journal vanskeliggøres med risiko for fejlmedicinering«?

(Spm. nr. S 3169).

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren forholde sig til de negative konsekvenser af forslaget om fixerum, såsom at de vil sende et signal om, at det er legalt at indtage forbudte stoffer, at rummene vil kunne virke som en magnet på både stofmisbrugere og forhandlere af stoffer – brugerne skal jo stadig have fat i stofferne – og at rummene derfor heller ikke vil mindske stofmisbruget eller den dertil relaterede kriminalitet? (Spm. nr. S 3170).

13) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvilke konkrete effekter forventer ministeren af den danske model for flere kvinder i ledelser og bestyrelser i de danske virksomheder? (Spm. nr. S 3184).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 184 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udlicensing og generelle tilskud til kommuner. (Justering af beskæftigelsestilskuddet)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 185 (Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer. (Stofindtagelsesrum)) og

Lovforslag nr. L 186 (Forslag til lov om ændring af lov om røgfri miljøer. (Udvidelse af lovens anvendelsesområde, en skærpelse af lovens straffebestemmelser m.v.)).

Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF):

Forespørgsel nr. F 39 (Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard) har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, vil give Folketinget en skriftlig

Energipolitisk redegørelse 2012.
(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling her i Tinget torsdag den 24. maj 2012.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser og børne- og undervisningsministeren.

Til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser er anmeldt følgende spillere:

Kristian Jensen (V)

Esben Lunde Larsen (V)

Mette Bock (LA)

Til børne- og undervisningsministeren er anmeldt følgende spillere:

Karen Ellemann (V)

Alex Ahrendtsen (DF)

Peter Juel Jensen (V)

Louise Schack Elholm (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spillere?

Det ser det ikke ud til der er.

I første runde har spiller og minister som bekendt begge op til 2 minutters taletid. Herefter følger to runder, hvor spiller og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til hr. Kristian Jensen for spørgsmål til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 145

Kristian Jensen (V):

Det glæder mig at se, at regeringen på side 94 i sin nye 2020-plan omkring de økonomiske udfordringer frem mod 2020 – i den tekstboks, der er, den såkaldte Boks II.1 – har lagt op til, at man vil fremme de unges vej igennem uddannelserne noget mere, og at man vil sørge for, at det vil ske igennem et gennemsyn af SU-uddannelserne. Når jeg glæder mig over det, er det jo, fordi det er noget, der minder så utrolig meget om det forslag og det ordvalg, som var at finde i VK-regeringens egne planer om de reformer, som den gerne ville have gennemført, hvis den var fortsat efter folketingsvalget i september sidste år. Der glæder det mig jo altid, når der er andre partier, der tager godt imod de ideer, som vi har i Venstre. At man så gør dem til sine egne, er ikke noget, der på noget tidspunkt skal skille os ad, men jeg kunne bare godt tænke mig at vide lidt mere præcis, hvad det er for nogle tanker, regeringen allerede nu har gjort sig om, hvordan man skal sørge for, at de unge kommer hurtigere igennem deres uddannelsen, og hvilke virkninger der må være af de tanker. Jeg ved godt, at der står, at der blevet nedsat et tværministerielt udvalg, men jeg går stærkt ud fra, at ministeren kan sige noget mere om, hvad det er for nogle præcise virkemidler, der er, og også hvad det er for nogle præcise virkninger det er man forventer at der kommer ud af det udvalgsarbejde. For hvis man går hen og kigger på den planche, der er blevet udleveret af finansministeren, kan man se, at der kan regnes ind, at regeringen vil få et bidrag på 2 mia. kr., ved at der bliver en hurtigere færdiggørelse af uddannelserne.

Så når det er sådan, at man kan regne ind, at man præcis vil få 2 mia. kr. ud af, at man gennemfører en fremrykkelse af de unges gennemførelse af deres uddannelser, så må man jo også have en vis idé om, hvilke værktøjer det er man vil bruge, og hvad de værktøjer hver for sig vil give af virkning i forhold til de unge. Jeg er helt enig i formålet, men jeg ville bare gerne have, at ministeren her ville fortælle noget mere om, hvad der rent faktisk ligger i de tanker, regeringen gør sig.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:04

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Først vil jeg sige tak for den pæne modtagelse af regeringens 2020-plan og også specifikt de elementer, der handler om uddannelserne. Det er jo rigtigt, at vi mener, at man, ved at man får en lavere færdiggørelsesalder for de danske unge, når de har taget en uddannelse, vil kunne få et bidrag i forhold til arbejdsudbuddet, hvilket igen vil forbedre den grundlæggende samfundsøkonomi. Hvis man skal indhegne de 2 mia. kr., vil man kunne illustrere det med, at de danske unge sådan i gennemsnit har mere end 2 sabbatår mellem deres ungdomsuddannelse og deres videregående uddannelse. Hvis vi kunne få dem til at starte et kvartal tidligere, sådan at de altså dermed stadig væk i gennemsnit ville have omtrent 2 sabbatår, så ville det give 1 mia. kr. Tilsvarende kan man kigge på de universitetsstuderende. Det er i gennemsnit sådan, at 90 pct. af dem ikke klarer et universitetsstudium på normeret tid, og hvad angår dem, der er forsinket, er det i gennemsnit 1,6 år, de er forsinket. Kunne vi bare skære et kvartal af i forhold til denne forsinkelse – og så kunne vi dermed stadig væk sige, at der i gennemsnit var plads til et års forsinkelse – altså bare skære det ned med et kvartal, ja, så ville det faktisk også kunne forbedre samfundsøkonomien med 1 mia. kr. gennem et øget arbejdsudbud.

Dermed mener jeg også bare, at jeg kan sige, at det ikke er urealistisk, når regeringen har sagt, at vi kan finde 2 mia. kr. ad den her vej, gennem et øget arbejdsudbud ved en lavere dimittendalder, også fordi de danske unge altså er blandt de allerældste i Europa, når vi kigger på dimittendalderen. Det store spørgsmål er jo selvfølgelig så, hvordan det gøres, og det er netop det, som det her tværministerielle udvalg arbejder med. Men jeg vil gerne sige, at det er en bred palet. Det er ikke som i VK-regeringens tid entydigt et spørgsmål om, at man vil skære ned i SU'en for at spare nogle penge. Det, vi søger, er nogle tiltag, der gennem en bedre tilrettelæggelse af uddannelserne og også ved en anvendelse af SU-systemet og en reform af det vil kunne sørge for, at man får en lavere dimittendalder. Og det gælder altså både i ungdomsuddannelsessystemet, hvor der jo er mange, der tager to ungdomsuddannelser, det gælder uddannelsespausen, altså den pause, der er mellem ungdomsuddannelsen og den videregående uddannelse, og det gælder på universitetsstudierne og på de andre videregående uddannelser, hvor der er en lang række barrierer i forhold til merit og andre ting, og hvor man kunne fremskynde tingene. Men det gælder altså også SU'en. Så der er en bred palet i modsætning til, hvordan det var i forhold til VK-regeringen.

Kl. 13:06

Formanden :
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:06

Kristian Jensen (V):

Det var jo sådan set en glimrende analyse af problemstillingen, og dermed roser jeg regeringen for at kopiere den analyse, som den tidligere regering havde. Og det kan godt være lidt selvros, men det er jo også en slags ros. Det er jo en glimrende analyse af, hvor problemerne ligger. Det er bare meget, meget svagt og spagt, i forhold til hvad der konkret skal foreslås. For det er rigtigt, at der kan arbejdes med nogle forskellige elementer, både i SU-systemet og uden for SU-systemet.

Men hvis man kan være så præcis, at man indregner 2 mia. kr. i finansieringen, må man også kunne være mere præcis, når man si-

ger, hvad det så er for nogle initiativer, der skal gennemføres. Hvad er det for nogle ideer, som ministeren selv bringer til bordet – hvis ministeren overhovedet har bragt nogle ideer til bordet? Jeg går ud fra, at der er kommet nogle ideer, i forhold til hvad der skal få de unge til at komme hurtigere igennem.

Så det er en glimrende analyse; den er meget lig den, Venstre havde for et år siden. Derfor kan jeg selvfølgelig rolig sige, at den er glimrende. Men ministeren må prøve at være en lille smule mere konkret, med hensyn til hvad det så er, regeringen vil komme med. Når man kan være så præcis, i forhold til at regne ud hvad det skal give økonomisk, kan det simpelt hen ikke passe, at man er så upræcis, i forhold til hvilke initiativer man konkret vil tage.

Kl. 13:07

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:07

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg er jo nødt til at sige, at det er en anden tilgang, vi har, end den, VK-regeringen havde, for da var det jo entydigt ét sted, man kiggede hen, nemlig besparelser på SU'en. Det, vi kigger på, er en bred palet, herunder også en reform af SU-systemet, der kan bidrage til formålet om en lavere færdiggørelsesalder.

Derfor vil jeg gerne give nogle eksempler på steder, hvor vi arbejder med at undersøge, om ikke man kan gøre noget – i øvrigt ikke ulig den indsats, vi også gjorde i fællesskab i forbindelse med velfærdsaftalen, hvor man jo også kiggede på nogle andre elementer. Men jeg ved ikke, om Venstre tabte modet, da man kom med sin seneste 2020-plan; i hvert fald var det jo dér kun besparelser på SU, der var inde i billedet.

Men det, vi kigger på, er bl.a., som jeg har været ude at sige i dag, om vi kan få et vinteroptag. Det er jo sådan, at hver femte gymnasieelev for tiden – og det er i sig selv et problem – har behov for at supplere for at leve op til adgangskravene til en videregående uddannelse. Men det siger sig selv, at hvis man bare mangler et enkelt fag, så er det jo lidt ærgerligt, at det koster et års forsinkelse, hvis det kunne nøjes med at være halvt år. Det er ét konkret eksempel. Et andet konkret eksempel på et udspil fra regeringen er jo meritgaranti for udlandsophold, sådan at man ikke oplever, at man først får godkendt at tage til udlandet med SU for derefter at komme hjem og opleve, at man ikke kan få den merit med ind i sin uddannelse. Det er et andet konkret element. Og så er der selvfølgelig SU-systemet, hvor vi skal prøve at finde måder, hvorpå vi eksempelvis kan sørge for, at dem, som indhenter tabt tid, fordi de er blevet forsinket, også har mulighed for at fravælge noget studiejob og dermed øge deres indtægt ad anden vej.

Kl. 13:09

Formanden :
Hr. Kristian Jensen for den sidste replik.

Kl. 13:09

Kristian Jensen (V):

Det er sådan et sjovt lille retorisk fif, ministeren benytter sig af. Når Venstre foreslår en ændring af SU-systemet, kaldes det en besparelse, men når ministeren foreslår en ændring af SU-systemet, kaldes det en reform. Det er jo sådan set det samme, det går ud på, nemlig at få unge mennesker til at blive tilskyndet til at komme hurtigere igennem, sådan at vi samlet set udbetaler mindre i SU, fordi deres gennemførelse er hurtigere. Og vi skal have målrettet det, sådan at vi belønner de unge mennesker, der gennemfører deres uddannelse på nomineret tid, for det er det, vi har brug for i samfundet.

Jeg synes bare, at regeringen har svunget sig op til en lang række ord om et forsigtighedsprincip, altså at man ikke kan regne penge med ind, medmindre man har et klart billede af, hvordan de skal bruges. Og her ser man, at finansministeren vel ikke uden ministerens viden har indregnet 2 mia. kr. i regeringens 2020-plan. Jeg går ud fra, at det er et beløb, som ministeren lægger mærke til. Så må der være noget mere kød på og substans i de forslag, der ligger, end de meget løse overskrifter, man kommer med her.

Så nu er det, som formanden sagde, sidste gang, jeg har en replik, og dermed er det altså også sidste gang, ministeren i dag har en chance for at komme med nogle mere konkrete bud på, hvad der skal til. Hvad vil f.eks. prisen være for at lave det her vinteroptag, som blev nævnt? Jeg kan forstå på Rektorkollegiets formand, at det også vil kræve nogle investeringer at kunne lave det. Så hvad er det reelt, der skal til for at få skaffet det provenu, som jeg er enig i ville være godt at få skaffet, nemlig få 2 mia. kr., hvis vi får unge hurtigere igennem uddannelserne?

Kl. 13:10

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:10

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jeg er glad for, at der den aggressive retorik til trods er en enighed om, at det vil være både fornuftigt og hensigtsmæssigt at nedbringe danske unges dimittendalder, og det bliver jo også genstand for en forhandling i Folketinget, fordi meget af det givetvis vil kræve, at vi ændrer på nogle reguleringer og nogle SU-regler. Derfor ser vi også frem til at få lejlighed til at drøfte det med Venstre, selvfølgelig på baggrund af et konkret udspil fra regeringen, som vi altså aktuelt arbejder på, ligesom vi i øvrigt arbejder på en skattereform og andre elementer. Det er jo ikke unaturligt. Jeg vil huske hr. Kristian Jensen på, at der altså også var en regering, som skrev 1 mia. kr. ind i sin 2020-plan, men jo aldrig rigtig kom frem til Folketinget med forslaget. Derfor må man jo bare sige, at det, der er vigtigt i forhold til det her, er, at vi kigger på en bred palet. Det er altså ikke bare nedskæringer på SU, men et spørgsmål om at tilrettelægge uddannelserne sådan, at de unge ikke havner i blindgyder; at der er en højere grad af fleksibilitet; at man ikke skal stå og trippe for at komme i gang med sin uddannelse, fordi man har taget et enkelt gymnasialt supplementskursus. Og det er nogle af de ting, som skal være med til at bidrage til, at vi når den her ambitiøse målsætning, som jeg bare stadig væk vil sige kan rummes inden for det uddannelsessystem, vi kender, fordi det i al beskedenhed bare vil betyde, at de danske studerende på universiteterne skal nøjes med i gennemsnit at være 1 år forsinket på deres uddannelse, og at de skal gå i gang 1 kvartal tidligere. Dermed er der stadig plads til 2 sabbatår. Og dermed mener jeg, at det både er realistisk og fornuftigt at gøre det, som regeringen lægger op til.

Kl. 13:12

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fra hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 13:12

Spm. nr. US 146

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det, og tak til ministeren for at møde op i spørgetimen og tale om de planer, der ligger på uddannelsesområdet. Der er jo kommet en interessant udmelding i går om de 10.000 studiepladser, der

skal oprettes. Prisen er på omkring 2 mia. kr., fordi der bliver øgede SU-udgifter og færre skatteindtægter. Det fremgår af regeringens oplæg, at man vil presse de studerende hurtigere igennem, og mit indledende spørgsmål skal egentlig ganske enkelt være: Hvad er det for en incitamentsstruktur, ministeren påtænker i forhold til at presse de studerende hurtigere igennem?

I forlængelse af det vil jeg spørge om det, at ministeren i forbindelse med regeringens fremlæggelse af planerne citeres for at sige, at når de studerende kommer hurtigere igennem, skaffer de flere skatteindtægter til at dække de øgede udgifter til øget optag. Men hvad er det, man gør, hvis de ikke kommer i arbejde? Hvad gør man med det manglende provenu fra skatteindtægterne? Og hvis jeg skal være sådan lidt polemisk, vil jeg sige, at det undrer mig, at regeringens eget forsigtighedsprincip, hvor pengene skal være i kassen først, ikke også gøres gældende i det her tilfælde, for her er der jo en masse ubekendte faktorer, som sagtens kan påvirke de 10.000 studiepladser, der skal oprettes.

Kl. 13:13

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:13

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Tak. Jeg tror da, at hvis man bare har lyttet til debatten her, kan man måske komme i tvivl om, hvorvidt den første spørger og den anden spørger er i samme parti, for den første spørger roste regeringen for ambitionerne om at nedbringe de studerendes dimittendalder, og jeg synes, man i spørgsmålet her fra hr. Esben Lunde Larsen fornemmer, at han ikke helt deler rosen fra Venstres gruppeformand – men den vil vi nu alligevel hæfte os ved, tror jeg, i det fremadrettede.

I hvert fald synes jeg, det er vigtigt med regnestykket her: Det er rigtigt, at regeringen har en ambition om, at 60 pct. af alle unge skal have en videregående uddannelse, og det er en ambition, som vi med 2020-planen har anvist finansiering til. For det første viser vi jo, at for at finansiere det optag, vi allerede satte rekord med i vores første finanslov, nemlig de 54 pct., skal vi finde 1,5 mia. kr. ud over det, der var disponeret med i den 2020-plan, som VK-regeringen gik til valg på. Derudover er der i forhold til det yderligere løft op til 60 pct. brug for 2 mia. kr., og dermed bliver det altså 3,5 mia. kr. i alt alene til strukturudgifterne, når flere skal have SU og samtidig altså ikke betaler skat, fordi de ikke arbejder, mens de studerer.

Så er det rigtigt, som hr. Esben Lunde Larsen siger, at alle de her forudsætninger i en mellemfristet plan baserer sig på, at folk kommer i beskæftigelse. Og der må jeg bare sige, at det gælder for den her plan, det gælder for VK-regeringens tidligere planer, og det gjaldt også for SR-regeringens planer, at det altså i en mellemfristet plan er sådan, at når man sørger for, at der er arbejdskraft tilgængelig på arbejdsmarkedet, giver det også de provenuer, der lægges op til, og det er efter det, man vist kalder helt gængse regneregler.

Så er der spørgsmålet om at komme hurtigere igennem eller, som vi foretrækker at kalde det, en lavere dimittendalder. Der vil jeg bare stille det retoriske spørgsmål: Er det at presse nogen, hvis man giver dem mulighed for at starte til februar, i stedet for at de skal vente til næste sommer? Er det at presse nogen, hvis man reducerer frafaldet gennem en bedre optagelsesprocedure, så de havner på et studium, de rent faktisk ved hvad handler om og har lyst til at fortsætte med? Er det at presse nogen, hvis vi skaber et SU-system, hvor man har mulighed for at fravælge studiearbejde for i stedet for at indhente noget af det tabte, hvis man har haft en periode med sygdom eller andet?

Det er sådan set bare det, jeg mener: Til forskel fra det, VK-regeringen lagde op til, kigger vi ikke nøgent på besparelser i SU-systemet. Vi kigger på, hvordan vi kan skabe et bedre og mere sammen-

hængende uddannelsessystem, som giver en lavere dimittendalder, og det er det, der er målsætningen for os.

Kl. 13:16

Formanden :

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 13:16

Esben Lunde Larsen (V):

Nu anser jeg ikke ministeren for at være tungnem, og derfor fandt jeg det heller ikke nødvendigt at gentage gruppeformandens ros af udspillet, for jeg har jo netop sagt, at jeg er godt tilfreds med, at man vil få flere studerende igennem. Det er kun positivt.

Problemet er jo den manglende finansiering. Og det, der jo er interessant, vil jeg sige til ministeren, er, at forskellen er, at den tidligere VK-regering og i øvrigt også den nuværende opposition ikke har udmeldt et forsigtighedsprincip. Det er jo der, hele forskellen er. Altså, den nuværende regering har sagt, at pengene skal være i kassen, inden de kan bruges, og så anviser man ellers nogle høje målsætninger, man vil nå, dog uden finansiering. Forskellen er jo, at VK-regeringen anviste finansiering, og derfor havde vi et forsigtighedsprincip, der virkede i praksis, og det er jo der, hele forskellen er. Og jeg kan se på ministerens smil, at han også godt forstår det – og det glæder mig da.

Jeg vil gerne høre ministeren om delen omkring det akademiske proletariet, som der har været talt om, altså det akademiske proletariet, at man risikerer at få, hvis ikke der er arbejdspladser til stede, når akademikerne er færdig med deres uddannelse. Hvad er ministerens holdning til faktisk at have arbejdspladser til de mange nyuddannede?

Kl. 13:17

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:17

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det er jo egentlig utroligt, at man på 1 minut kan nå både at mene, at den tidligere regering havde et forsigtighedsprincip, og at den ikke havde et forsigtighedsprincip. Men det, der er pointen, er, at det har den nuværende regering, og det er det, befolkningen skal være trygge ved. Vi bruger ikke penge, vi ikke har tilvejebragt – heller ikke på forventet efterbevilling, som det jo faktisk var praksis under VK-regeringen, som med sin mellemlistede plan havde travlt med at bruge pengene, men glemte at lave reformerne.

Derfor er det jo sådan set bare sådan, at det, vi her lægger op til, er at sige, at der selvfølgelig kommer et udspil, bl.a. om, hvordan vi vil sænke dimittendalderen for de studerende, og det er ad åre med til at finansiere det, der skal løfte studieniveauet. Vi forventer jo heller ikke et optag på 60 pct. til næste år, men vi finansierer, præcis som vi gjorde på sidste finanslov, krone for krone de nye studiepladser, efterhånden som vi får skabt behovet for dem ved at motivere flere unge til at søge uddannelse.

Det er en helt relevant problemstilling, at der er dimittendledighed, og derfor er regeringen jo også i forbindelse med den mellemfristede 2020-plan kommet med en række initiativer til det korte sigt, herunder en ungepakke, som skal bidrage til at adressere problemstillingen med ungdomsarbejdsløshed. Der er et af elementerne at styrke og videreudvikle videncenterordningen, som er et utroligt effektivt redskab til at bringe akademikere ud i virksomheder, der normalt ikke har haft dem ansat. Det er en kæmpefordel, det viser erfaringen, for et er, at de selv fortsætter i virksomhederne – typisk efter at støtforløbet er endt – noget andet er, at det faktisk ender med, at der bliver oprettet andre stillinger til akademikere, fordi det viser sig, at

de virksomheder kan se, at det giver noget på bundlinjen og er med til at skabe vækst. Og det er jo faktisk det, der er omdrejningspunktet i regeringens 2020-plan, nemlig hvordan vi understøtter vækst og dermed beskæftigelse i Danmark, og det gør vi bl.a. ved at uddanne flere.

Kl. 13:19

Formanden :

Hr. Esben Lunde Larsen for den sidste replik.

Kl. 13:19

Esben Lunde Larsen (V):

Ministeren har med reformprogrammet tilkendegivet, at der skal skabes et råderum til den nødvendige kapacitetsudvidelse på uddannelserne. Jeg kunne egentlig godt som det sidste tænke mig at spørge om, hvordan det skal ske i praksis, og om, hvordan man vil sikre kvaliteten i det, for det er jo ikke bare at oprette 10.000 flere studiepladser. Det her får jo også en afsmittende effekt på antallet af eksempelvis ph.d.'er og postdoc. Har ministeren tænkt så langt, at der også er programmidler om 5 år, når optaget har udmøntet sig i flere kandidater, der eventuelt skal have en ph.d.-stilling og derefter en postdocstilling? Man fodrer jo hunden med sin egen hale, hvis man blot indlemmer 10.000 flere i studiepladser, men ikke sikrer, at der bl.a. er videre veje i uddannelsessystemet, når det gælder postdoc- og ph.d.-niveauet.

Kl. 13:20

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:20

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Har vi tænkt længere end 5 år? Ja, det har vi, for det er en 2020-plan, som jo, kan man næsten regne ud, rækker 8 år ud i fremtiden. Det, der er kernen i det, er, at vi her sikrer det økonomiske fundament for, at vi på samme præmisser, som vi kender i dag, kan optage det antal studerende, der skal til for at nå de 60 pct.

Det er det, vi sikrer med de 1,5 mia. kr., der er til strukturudgifter, faldende skatteindtægter og øgede SU-udgifter, og så det råderum, vi har til at udmønte strategien for, hvor det skal foregå. Det siger sig selv, at det er dyrere, hvis de sidste 6 pct. alle sammen skal være læger – det vil vi nok heller ikke optage, for det vil være for dyrt – end hvis vi forestiller os, at de sidste 6 pct. skal være akademiuddannede, hvor vi jo faktisk i dag ser den store vækst i søgningen, nemlig 13 pct. ekstra til erhvervsakademierne, da kvote 2-optaget senest satte en ny danmarkrekord.

Derfor betyder det selvfølgelig noget, hvordan strategien bliver, men jeg kan bare sige, at selv hvis vi bare lineært fremskriver det optag, vi har i dag, har vi i vores råderum råd til at finansiere de uddannelsesexamener, der skal til, og dermed udmønte vores strategi. Derfor er der styr på økonomien for kapacitetsudvidelsen i uddannelsessystemet i den 2020-plan, vi her lægger op til, forudsat at Folketinget vil være med til at lave reformerne, der giver grundlaget for den.

Det, der selvfølgelig derudover resterer, er en diskussion om kvaliteten. Det giver ikke mening at uddanne flere, hvis det er på bekostning af kvaliteten, og det har jeg jo sådan set sagt fra dag et som minister. Det, der så er kernen, er for det første selvfølgelig de løbende prioriteringer, nemlig om der også er behov for at investere i kvaliteten, og for det andet også, hvordan vi får mere kvalitet for pengene. Der må jeg sige, at der er meget stor variation i f.eks. tallet i beslægtede uddannelser, både på professionshøjskoler og universiteterne, og derfor synes jeg ikke, at man skal udelukke, at vi også kan få mere kvalitet for pengene, end vi gør i dag.

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg kan ærlig talt ikke se fru Mette Bock her i salen, som havde anmeldt sig som spørger til ministeren. Så vi giver ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fri til andet arbejde.

Så har vi spørgsmål til børne- og undervisningsministeren. Først fra fru Karen Ellemann, værsgo.

Kl. 13:21

kelte elever får det bedst mulige og dermed det største faglige udbytte af den undervisning, der foregår.

I den forbindelse har Skolelederforeningens formand, Anders Balle, været ude at tale om, at nu skal vi ikke begå de samme fejl som tilbage i 1980'erne, hvor man havde fast holdddeling. Det gav rent faktisk et dårligere fagligt resultat. Er ministeren enig i de udtalelser, nemlig at man rent faktisk skabte dårlige faglige resultater dengang, da man brugte holdddeling på den måde?

Kl. 13:25

Kl. 13:22

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 147**Karen Ellemann (V):**

Tak, hr. formand. Jeg vil såmænd gerne spørge ministeren om, hvordan ministeren vil sikre, at skolerne for fremtiden bruger muligheden for holdddeling i de situationer, hvor det vil gavne eleverne, at der er holdddeling.

Kl. 13:22

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:22

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er jo sådan, at der er gode muligheder for at arbejde med holdddeling. Allerede i dag i folkeskolen er det sådan, at man kan lave holdddeling i op til halvdelen af tiden. Men der skal være en god balance, så man både vægter, at der er et klassefællesskab, og at man inden for rammerne kan arbejde med hold på forskellige ledter og kanter.

Det er meget forskelligt, hvordan skolerne vælger at bruge holdddelingsreglerne, men det er jo sådan, at det er den konkrete skole, der skal tilrettelægge undervisningen. Men det ændrer jo ikke ved, at jeg, når jeg er ude at besøge skoler og deltager i skoledebatter og andet, altid fremhæver de skoler, som er rigtig dygtige til at arbejde med holdddeling. For hvis vi har en fælles folkeskole, hvor der skal være faglige udfordringer for alle – for dem, der fagligt er rigtig dygtige til nogle ting, og for dem, der måske har brug for en ekstra hånd, og for dem, der har brug for at lære på bestemte måder – skal man jo netop bruge det, at man kan arbejde med forskellige hold, til at understøtte et undervisningsmiljø, der passer til alle. Så det er egentlig bare en opfordring til at bruge de gode muligheder, der er i dag, til at arbejde med holdddeling.

Jeg synes ikke, jeg her fra centralt hold skal styre, præcis hvordan de vil bruge det, for der er rige muligheder for at lave holdddeling i op til halvdelen af tiden. Og der er rigtig gode erfaringer med at arbejde med holdddeling. Men jeg vil godt understrege en gang til, at vi vel at mærke skal holde fast i klassen som det samlende, fælles fundament, for i regeringen tillægger vi det stor vægt, at folkeskolen skal være for alle. Det giver også et godt fagligt løft, at man møder mange forskellige slags børn, der kan bruge hinanden som rollemødder i klassen.

Kl. 13:24

Formanden :

Fru Karen Ellemann.

Kl. 13:24

Karen Ellemann (V):

Tak for den første del af besvarelsen. Jeg er jo fuldstændig enig i, at vi har skabt mulighederne for, at man kan benytte holdddeling. Jeg ser selvsagt lidt med bekymring på den undersøgelse, der kom fra Ugebrevet A4 her for et par dage siden. Den viste, at der er et gab mellem den faglige præstation på en privatskole kontra folkeskolen. Nogle kan diskutere, om man bruger holdddeling fornuftigt, så de en-

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg beklager, at jeg ikke har den alder, der skal til, for at kunne sige, hvordan det var i gamle dage, og hvordan man brugte holdddeling. Derfor vil jeg alene henholde mig til, at hele ideen med at sige, at man kan lave holdddeling i op til halvdelen af tiden, jo er, at det netop skal hvile på en pædagogisk faglig vurdering. Det skal jo være sådan, at skoleledelsen eller lærerteamet vurderer, hvordan de, hvis de skal løfte opgaven med at undervise alle de elever, der er i klassen, fagligt bedst muligt, kan bruge holdddeling til det. Jeg kan godt lide den fleksibilitet, der er i det. Så hvis det har været mere rigtigt før, håber jeg, at det her svar i hvert fald er et første svar til ordføreren om, at det lige præcis er derfor, at det skal være en rammelov, så man kan tilrettelægge undervisningen bedst muligt til meget forskellige elever.

Der må jeg også sige igen, at når jeg har været ude at besøge skolerne, har jeg set, at nogle af de steder, hvor man ser noget af den mest spændende undervisning, som giver et fagligt løft til meget forskellige elever, lige præcis er der, hvor man er rigtig dygtig til at arbejde med holdddeling på forskellige ledter og kanter.

Kl. 13:26

Formanden :

Fru Karen Ellemann, sidste omgang.

Kl. 13:26

Karen Ellemann (V):

Jeg er glad for, at ministeren fremhæver netop de gode erfaringer med holdddeling, man har høstet i nutidens folkeskole. De viser, at holdddeling er til gavn for det faglige udbytte hos den enkelte elev, uagtet hvor det faglige niveau så ligger hos den enkelte elev. Nu startede ministeren med at henvise til alderen og den folkeskole, som jeg da var elev i. Jeg mener at kunne huske, at ministeren og jeg er nogenlunde samme årgang, så mon ikke det er en folkeskole, som vi begge to erindrer, og mon ikke vi husker, at man rent faktisk anvendte holdddeling meget målrettet for at lave forskellige faglige niveauer med det sigte, at den enkelte elev skulle have det bedst mulige faglige udbytte.

Mit spørgsmål går selvfølgelig på, som min indledning også handlede om, hvordan ministeren vil sikre, at der sker en måske mere systematisk anvendelse af holdddeling netop for at gavne det faglige niveau i den danske folkeskole.

Kl. 13:27

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:27

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Til efteråret fremlægger regeringen et udspil til reform af folkeskolen, som vi glæder os til at drøfte med folkeskoleforligspartierne, herunder Venstre. Det, der er vores mål, er at finde ud af, hvordan vi

får en fagligt stærk folkeskole for alle. Vi er allerede nu i gang med drøftelser med alle parterne om folkeskolen: Lærerne, lederne, kommunerne, forældrene og eleverne. Vi drøfter, hvad der skal til for at udvikle den.

Noget af det, som de peger på, er lige præcis spørgsmålet om, hvordan man bliver bedre til at arbejde med holddeling, men igen inden for klassefællesskabets rammer. Som supplement til det er der forsøg i gang nu både i frikommuner og i kommuner, der med henvisning til det, der hedder udfordringsretten, har bedt om at lave noget udviklingsarbejde for at finde ud af, hvordan man kan bruge holddeling endnu mere, men vel at mærke som et pædagogisk redskab til at løfte fagligheden. Jeg glæder mig rigtig meget til at se, hvad evalueringerne siger om de steder, hvor man arbejder med det, så vi får noget god og underbygget viden, som vi forhåbentlig også kan bruge, når vi skal til at forhandle en reform af folkeskolen.

Kl. 13:28

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Den næste spørgsmål til børne- og undervisningsministeren er fra hr. Alex Ahrendtsen, værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 148

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Der har atter været nogle sager i pressen om elever, som er blevet groft chikaneret, og i de seneste tilfælde endda med vold, som er endt med en domfældelse. Men forbryderspirene vender jo ofte tilbage til skolerne, og offerets familie må i nogle tilfælde så flytte deres barn. Det er jo ikke rimeligt, finder vi i Dansk Folkeparti. I bekendtgørelse om fremme af god orden i folkeskolen, nr. 320, er der beskrevet en række sanktionsmuligheder, men de er åbenbart ikke gode nok, siden vi gentagne gange får disse sager oprullet i pressen. Så mit indledende spørgsmål er: Vil ministeren derfor give skoleledere bedre mulighed for f.eks. bortvisning i længere tid end 5 dage eller skærpe muligheden for at flytte en elev til en anden skole, eller er der andre skærpende sanktionsmuligheder?

Kl. 13:29

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:29

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg så også den pågældende sag i fjernsynet i går aften, men jeg kender ikke mere til den end det, der var i fjernsynet, så derfor er det svært for mig at kommentere den konkrete sag.

Men det er faktisk sådan, at vi for et par år siden skærpede bekendtgørelsen om god ro og orden, netop fordi der var nogle andre eksempler fra skoler, hvor der ikke var tilstrækkelige redskaber til, at man ved grove tilfælde kunne gribe ind, herunder flytte elever, hvis man vurderede, at det var nødvendigt for netop at give god ro og orden – også for de elever, der måtte være blevet udsat for noget – så de følte sig trygge ved at gå i skole.

Derfor synes jeg, at det måske er nyttigt, at jeg bare lige kort nævner den paragraf, der er i bekendtgørelsen om god ro og orden, som var den skærpelse, der kom. Den tager netop højde for den bekymring, som ordføreren har. Der står, at det er sådan, at i særlig grove tilfælde eller gentagelsestilfælde kan skolens leder med tilslutning fra lederen ved den nye skole iværksætte overflytning uden elevens og forældrenes tilslutning. Der er selvfølgelig ikke taget konkret stilling til, hvad det er for en type overgreb. Men det var lige præcis den skærpelse, der kom, da vi kiggede på den for et par år siden, altså at i særlig grove tilfælde kan man iværksætte en handling med

det samme, netop af hensyn til at den eller de elever, eller hvem det nu er, der har været udsat for et groft overgreb af den ene eller den anden art, kan føle sig tryk ved at være der.

Kl. 13:30

Formanden :

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:30

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg vil selvfølgelig heller ikke have, at ministeren tager stilling til en enkelt sag. Det her er en principiel stillingtagen. Og tak for svaret.

Jeg kender også godt bekendtgørelsens formuleringer. Den er glimrende, og alligevel er der jo nogle problemer, for igen og igen ser vi de her tilfælde.

Nu vil ministeren lave en folkeskolereform sammen med forligspartierne, og skoleledelsen er jo et af indsatsområderne. I Dansk Folkeparti ser vi gerne, at skolelederne får reelle lederbeføjelser på en lang række områder. Ville det så ikke være klogt, at vi lige kigger på de her sanktionsmuligheder og eventuelt skærper dem, så vi fremover kan undgå disse kedelige sager, som går i hårdknude på den ene eller den anden måde, hvor politi og myndigheder bliver inddraget? Det vil vi da nok anbefale ministeren.

Kl. 13:31

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:31

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil selvfølgelig altid lytte til, hvilke forslag ordføreren måtte komme med for at skærpe dem. Men der er faktisk sket en skærpelse, som gør, at hvis man vurderer, at det er særlig grove tilfælde, kan man flytte eleven til en anden skole, også uden forældrenes samtykke. De skal selvfølgelig orienteres om det, sådan er det. Så jeg synes, det er svært at se, hvad vi yderligere kan gøre, for i sidste ende handler det jo om at give redskaber til, at man lokalt kan træffe beslutning. De redskaber er der. Om man så vælger at bruge dem, er jo en anden sag.

Kl. 13:32

Formanden :

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:32

Alex Ahrendtsen (DF):

Det sidste er jo det afgørende, altså om de så vælger at bruge de redskaber, og det gør de så åbenbart ikke. Jeg ved jo, at ministeren selv har været optaget af det her. Allerede i 2008 lavede hun et beslutningsforslag om det, et forslag om skærpede sanktionsmuligheder. Men det er, som om de ikke bliver benyttet. »I grove tilfælde« kan jo tolkes i ret mange retninger. I den konkrete sag er det ret groft, og alligevel bliver eleven ikke flyttet, men offerets familie bliver næsten tvunget til at flytte barnet, og det kan simpelt hen ikke være rigtigt. Derfor bliver vi jo nødt til at gøre et eller andet. Mener ministeren virkelig, at bekendtgørelsen er god nok? Er det skolelederen, der ikke benytter sig af det? Kan vi ikke gøre noget fra Folketingets side? Er det ikke vores opgave som politikere at sørge for, at offeret altid blive beskyttet?

Kl. 13:32

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:32

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det, der altid er dilemmaet, er jo, at der ligger konkrete sager bag, og i det her tilfælde strammede man – i øvrigt med bred opbakning – bekendtgørelsen for et par år siden. Jeg har ikke mulighed for at gå ind i den konkrete sag, for jeg kender ikke til den andet end det, der har været i medierne, men den dialog, der bl.a. har været her – den opmærksomhed, der har været i medierne – har i hvert fald gjort det tydeligt, at der intet er i regelgrundlaget, der forhindrer en skole i at træffe beslutninger, som også betyder, at man i særlig grove tilfælde kan flytte en elev til en anden skole, også uden forældrenes samtykke. Derfor vil jeg bare gentage mit tilbud til Dansk Folkeparti om, at man jo altid er velkommen til at komme med forslag til, hvor der skal ske nogle ændringer eller skærper. Men jeg har svært ved at se, at det er bekendtgørelsen, der forhindrer, at man kan træffe de fornødne beslutninger ved grove overgreb af hensyn til at beskytte en elev, som er kommet i virkelig alvorlig klemme og føler sig ekstrem utryk ved at gå i skole.

Kl. 13:33

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til børne- og undervisningsministeren er fra hr. Peter Juel Jensen. Værsgo.

Kl. 13:34

Spm. nr. US 149**Peter Juel Jensen (V):**

Tak, formand. Jeg vil ligesom min kollega fru Karen Ellemann også tage udgangspunkt i noget, som har været beskrevet i Ugebreve A4. Det fremgår af denne uges A4, at der i Danmark er 36 kommuner, hvor folkeskolernes karaktergennemsnit ligger mindst et karakterpoint under privatskolernes. Og det er særlig folkeskolerne på den københavnske vestegn, som halter bagefter privatskolerne. Nu er der ikke meget perspektiv i at få privatskolerne ned på folkeskolernes niveau, perspektivet ligger i, at vi skal have folkeskolerne op på privatskolernes niveau. Og det er jeg helt sikker på at en regering har en holdning til: Hvordan vil regeringen løse den udfordring?

Kl. 13:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:35

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg mener, det er en af de hovedopgaver, vi har, altså hvordan vi kan få løftet folkeskolen, så det bliver en fagligt stærk folkeskole for alle. Det er også det, som er regeringens ambition med den reform af folkeskolen, som vi lægger frem i efteråret, og som vi glæder os til at drøfte med forligskredsens bag folkeskolen, som ordføreren jo også er en del af. Det er nemlig det, der er svaret på, hvordan vi løser den udfordring, at flere forældre vælger privatskolen i stedet for den lokale folkeskole. Jeg mener, det er en kæmpe værdi, vi har i det danske samfund, at vi har en rigtig god grundskole, som ligger ude omkring i hele landet, så forældre kan føle sig trygge ved, at deres lokale folkeskole er et rigtig godt uddannelsesstilbud til deres barn. Derfor skal det også være sådan, at man føler sig tryk ved, at ens barn får det faglige løft, som barnet har fortjent, og som er en del af det, som selvfølgelig er folkeskolens formål, fordi børnene skal være så fagligt og socialt alment dannede, at de er rustede til at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse bagefter.

Det er klart, at det selvfølgelig gør det lidt sværere, hvis nogle ressourcestærke forældre vælger at tage deres børn ud af den fælles

folkeskole, for så bliver det jo sværere at løfte den faglige opgave, der er. Og der er vores svar i regeringen at sætte ind i forhold til at give folkeskolen bedre muligheder for det faglige løft, og noget af det, som vi allerede har meldt ud, er, at vi lægger vægt på de helt grundlæggende kompetencer læsning, skrivning og regning. Der vil vi måle indsatsen i en reform af folkeskolen ved at se, om vi kan få alle elever til blive dygtigere til dansk og matematik så tidligt som muligt, fordi det er de to grundfag. Hvis man har godt styr på dem, er sandsynligheden for, at man klarer resten af fagene i folkeskolen, langt højere.

Der kan vi jo desværre se at der i øjeblikket er mellem 15 og 17 pct. af folkeskolens elever, der, når de forlader folkeskolen efter 9. eller 10. klasse, kan så lidt dansk og matematik, at de reelt er at betegne som funktionelle analfabeter. Det vil sige, at det godt kan være, at de kan læse, og det godt kan være, at de lige kan tallene, men de kan ikke anvende dem til bl.a. at kunne gennemføre en uddannelse videre frem. Det er simpelt hen ikke godt nok, og derfor håber jeg også, at vi får et rigtig godt samarbejde om en reform af folkeskolen med det faglige løft.

Kl. 13:36

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:37

Peter Juel Jensen (V):

Tak, og tak for svaret. Jeg er jo ikke i tvivl om, at ministeren ligesom mig holder utrolig meget af den danske folkeskole. Det er jo folkets skole. Der skal være plads til alle. Men det skal også være en skole på en sådan måde, at man kan deltage i undervisningen i folkeskolen og så få et udbytte, der gør, at man kvalificerer sig til voksenlivet. Og sådan er det jo ikke lige i dag, og det beskriver A4 jo på en meget god og udmærket måde.

Jeg kan høre på ministeren, at der bliver snakket om et højt ambitionsniveau, der bliver snakket om et højt fagligt niveau, og der bliver snakket om en folkeskoleforligskreds, der sidder og arbejder på et kommende forlig. Jeg hører *intet* om hvordan. *Hvordan* vil ministeren sikre, hvordan vil regeringen sikre, at folk trygt kan vælge den danske folkeskole og så være sikre på, at man får lige så meget fagligt udbytte af at gå i folkeskolen, som man gør i en privatskole?

Kl. 13:37

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:37

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vi fremlægger et forslag til reform af folkeskolen i efteråret, men vi har allerede nu indledt nogle rigtig gode drøftelser, vil jeg i øvrigt også gerne understrege, med alle partnerne omkring folkeskolen – dvs. med skolelederne, lærerne, kommunerne, forældrene, eleverne – om, hvad det er, der skal til for at løfte. Det er sådan, at regeringen i sin finanslov allerede har afsat midler til et større udviklingsprojekt for folkeskolen, og noget af det, vi gerne vil løfte, er bl.a. i forhold til, hvordan vi styrker den almindelige undervisning, sådan at flere børn kan få den nødvendige støtte der. Det er i øvrigt på baggrund af et lovarbejde, som vi lige har vedtaget her i Folketinget med en meget bred opbakning blandt Folketingets partier, og det er jo, fordi der er et fælles ønske om at løfte folkeskolen ved ikke at udskille flere og flere elever, som vi har set det hen over årene, til specialundervisning, hvilket faktisk ikke har givet det nødvendige faglige løft. Det er ikke, fordi det skal være en spareøvelse, men fordi vi tror på, at det, at man som elev får undervisning sammen med sine kammerater i nærmiljøet – selvfølgelig med den nødvendige støtte, hvis man har

brug for et ekstra løft, det kan være, fordi man er ordblind eller andet – er bedre, og så kan man få det i en almindelig folkeskole.

Det betyder, at vi jo har en mulighed for faktisk at give dette fagligt løft til den almindelige undervisning, og det har vi allerede taget det første skridt til med den meget vigtige inklusionslov, vi har vedtaget i fællesskab her i Folketinget. Det er bare for at pege på en af de tankninger, som vi også vil præsentere i reformen af folkeskolen.

Kl. 13:39

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen, sidste omgang.

Kl. 13:39

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Altså, Venstre er jo med hele vejen, og i Venstre var vi – dengang vi snakkede om en revision af folkeskoleforliget, først under fru Tina Nedergaard og også under hr. Troels Lund Poulsen – ude med et konkret udspil om, hvad det var, vi fra den daværende regerings side gerne så gennemført, og hvordan vi kunne styrke fagligheden i folkeskolen.

Nu startede vi forhandlingerne op under ministerens ansvar her i efteråret – jeg tror, det var i november, hvis jeg husker helt rigtigt – og vi snakker stadig væk. Nu siger ministeren, at der kommer et udspil til reform til efteråret. Så har vi været i gang i et år.

Når vi kan se, hvilket Ugebrevet A4 også dokumenterer på en god måde, at det altså halter, og vi sidder og tænker os om og snakker osv. og siger alle de rigtige ord, er der mange forældre, som begynder at vælge folkeskolen fra. Hver eneste dag, der går, bliver udfordringen større for os. Kan ministeren ikke forstå, at der snart må noget konkret på bordet, så vi får folkeskolen op på niveau med de private skoler?

Kl. 13:40

Formanden :

Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 13:40

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er glad for ordførerens bekymring for det, og det er jo desværre sket over de sidste mange år, at flere forældre stille og roligt har valgt folkeskolen fra, fordi de har været bekymrede for, om deres børn fik et tilstrækkeligt stærkt fagligt tilbud.

Nu er der kommet en ny regering, og vi vil gerne gennemføre en reform af folkeskolen i et meget bredt partnerskab. Det er jo ikke, fordi vi så venter med at tage initiativer, frem til vi fremlægger et forslag her i efteråret. Som det er ordføreren bekendt, har vi for det første drøftelser med parterne omkring folkeskolen og i øvrigt også med Folketingets partier om, hvad det er, der skal til, men vi har også sat konkrete initiativer i værk.

Jeg nævnte før, at vi støtter, hvordan elever i langt højere grad nu kan blive hjulpet i den almindelige undervisning. Og bare for at nævne nogle andre initiativer, vi allerede nu har sat i gang, kan jeg sige, at vi har udvidet vores indsats i forhold til tosprogede elever, bl.a. med en tosprogtaskforce, som er ude at rådgive direkte på skoler, der har mange elever med anden etnisk baggrund, om, hvordan de kan løfte dem fagligt. Og det er i øvrigt blevet udvidet, så de også har dagtilbud med, for noget af det, vi er optaget af, er – når det nu er et børne- og undervisningsministerium – hvordan vi kan bruge dagtilbud, sådan at de bliver gode læringstilbud. Og der ved vi, at vi også kan arbejde med børnenes sprog, sådan at tosprogede børn vil være bedre rustet, når de starter i 0. klasse.

Kl. 13:41

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg ser ikke fru Louise Schack Elholm i salen som spørger, så også børne- og undervisningsministeren er frigjort til andet arbejde.

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 14.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 13:41).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Så er mødet åbnet igen.

Det første spørgsmål er til statsministeren fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 3165

1) Til statsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil statsministeren på baggrund af sin 1. maj-tale, hvor hun sagde, at »Et af de første lovforslag vi præsenterede var at hæve den kriminelle lavalder. For denne regering sender ikke børn i fængsel«, forklare, om hun dermed mener, at den forhenværende regering sendte børn i fængsel?

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen, værsgo.

Kl. 14:00

Jan E. Jørgensen (V):

Vil statsministeren på baggrund af sin 1. maj-tale, hvor hun sagde, at »Et af de første lovforslag vi præsenterede var at hæve den kriminelle lavalder. For denne regering sender ikke børn i fængsel«, forklare, om hun dermed mener, at den forhenværende regering sendte børn i fængsel?

Kl. 14:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

VK-regeringen sænkede sammen med Dansk Folkeparti den kriminelle lavalder fra 15 år til 14 år. Og hvad var formålet med det? Som det fremgår af lovforslaget, var formålet, at de 14-årige skulle behandles efter samme regler som de 15-17-årige. De skulle kunne få en dom efter straffeloven, de skulle kunne få en plettet straffeattest, og de skulle i sidste ende kunne spærres inde. Jeg ved ikke, om ordføreren ikke længere ønsker at stå ved det.

Var det så en god idé at sænke den kriminelle lavalder? Nej, det var det ikke. Det var et brud på næsten 80 års tradition i dansk ret. Det bragte os ud af trit med retstilstanden i de øvrige nordiske lande. Det var i klar strid med høringsparternes faglige vurderinger. Jeg kan blandt mange andre nævne Fængselsforbundet, Kriminalforsorgsforeningen, Fængselsinspektørforeningen, Det Kriminalpræventive Råd osv. Det var også i strid med anbefalingerne fra Ungdomskommissionen, som VK-regeringen selv havde nedsat. Og det var efter min opfattelse udtryk for en forræelse af, hvordan vi ser vores 14-årige børn, og hvordan vi behandler dem.

Kl. 14:02

Kl. 14:04

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:02

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes, det er helt utroligt, at statsministeren ikke formår at svare på et ganske simpelt spørgsmål. Jeg spurgte ikke om, hvorvidt den kriminelle lavalder blev sat ned fra 15 år til 14 år. Det er jeg udmærket klar over at den blev. Jeg spurgte statsministeren, om statsministeren på baggrund af sin tale påstår, at den forrige regering sendte børn i fængsel. Det er et forholdsvis enkelt spørgsmål. Hvis statsministeren ikke kender svaret, kan jeg så fortælle, at jeg kender svaret: Den forrige regering sendte ikke 14-årige i fængsel, ligesom den nuværende regering ikke sender 15-årige i fængsel.

Jeg kunne følge op ved at spørge statsministeren, om statsministeren mener, at man er voksen, når man fylder 15 år. Det mener jeg ikke. Det er der ikke nogen der mener. Internationalt regnes man i fængselsammenhæng som voksen, når man fylder 18 år. Så jeg går ud fra, at når den nuværende regering sætter den kriminelle lavalder op til 15 år, så mener man, at 15-årige og 16-årige og 17-årige skal omfattes af straffeloven, men man vil jo ikke sende 15-årige, 16-årige og 17-årige i fængsel. Vi sender ikke børn i fængsel i Danmark. Det gjorde den forhåndenværende regeringen ikke, og det gør den nuværende regering ikke. Børn i den alder skal selvfølgelig ikke i fængsel. De skal have en sanktion og en plettet straffeattest, men den straf, der gives, hvis der er tale om frihedsberøvelse, skal naturligvis ikke finde sted i et fængsel. Den skal finde sted i en social institution.

Jeg synes ærlig talt, det er pinligt, hvis statsministeren ikke er klar over, at det forholder sig sådan, og jeg synes, det er mere end pinligt, at statsministeren ikke vil besvare et spørgsmål fra Folketinget, som er klart formuleret, og som ikke er til at snakke udenom.

Kl. 14:03

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Dengang VK-regeringen sænkede den kriminelle lavalder, var der mange advarsler, og modstanden var stor. Det var ikke kun de nuværende regeringspartier, der advarede imod at sænke den kriminelle lavalder. Det, der blev sagt dengang, var, at lovændringen bl.a. ville betyde, at børn på 14 år kunne komme til at stifte ubehageligt bekendtskab med fængsler og arresthuse. Der var også flere høringsproposer, der pegede på, at det kunne komme til at ske.

Når de advarsler kom, var de jo baseret på erfaringer, for så vidt angår de 15-17-årige, der viser, at der ikke altid kan findes plads i de sikrede institutioner. Derfor er der ingen tvivl om, at VK-regeringens sækelse af den kriminelle lavalder indebar betydelig risiko for, at også børn under 15 år kunne komme til at sidde i fængsler og arresthuse, når der altså ikke var plads på de sikrede institutioner.

Jeg siger dermed ikke, at det var VK-regeringens mål i sig selv at placere så mange 14-årige i fængsel som overhovedet muligt, langt fra. Men jeg siger, at VK-regeringen var advaret om fra alle sider, at det formentlig ikke kunne undgås, når man sænkede den kriminelle lavalder.

Kl. 14:04

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Jan E. Jørgensen (V):

Nu må statsministeren bestemme sig, fordi enten mener statsministeren, at den nuværende regering sender børn i fængsel, det risikerer man i hvert fald, for det har statsministeren lige sagt at man risikerer med 15-17-årige, og så var det, man sagde i sin 1. maj-tale, forkert, eller også sender den nuværende regering ikke 15-17-årige børn i fængsel, og så var det, statsministeren sagde i sin 1. maj-tale, også forkert, for så adskiller man sig ikke fra den forrige regering. Man er et barn, når man er 14 år, man er et barn, når man er 15 år. Så statsministeren må bestemme sig.

Jeg synes, at det ville være helt fair, hvis statsministeren sagde: Ja, ja, solen skinnede, der var forsamlet en masse glade mennesker, jeg gav den nok en ekstra tand, det var måske en stramning, og det skal jeg beklage. Det ville jeg synes var helt fair, men jeg synes ikke, at det er rimeligt, at man beskylder den forhenværende regering for at have sendt børn i fængsel, for der er ingen forskel på den politik, som den nuværende regering fører, og den, som den forhenværende regering førte. Vi ønsker som princip, at børn ikke skal i fængsel, og så kan der være tale om ganske kortvarige ophold – grundlovsforhør og den slags – hvor der ikke kan findes plads i en social institution, men det er den absolutte undtagelse. Så medmindre statsministeren mener, at man ved et trylleslag bliver voksen, den dag man fylder 15 år, så mener jeg altså, at statsministeren har et forklaringsproblem.

Kl. 14:06

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at problemet er, at ordføreren ikke rigtig vil se virkeligheden i øjnene, for den tidligere regerings nedsættelse af den kriminelle lavalder har jo ikke bare betydet, at 14-årige har fået en dom efter straffeloven og er blevet spærret inde i sikrede institutioner. Justitsministeriet har også oplyst, at nedsættelsen også i nogle tilfælde har betydet, at børn på 14 år har måttet tilbringe kort tid i arresthuse og arrestafdelinger i fængsler i forbindelse med arrestationer og vare-tægtsfængslinger. Så ja, som vi har fået oplyst af Justitsministeriet, var der rent faktisk eksempler på, at 14-årige børn blev sat i fængsel under VK-regeringen.

Kl. 14:06

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen, sidste runde.

Kl. 14:06

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, og den nuværende regering vil så opleve de samme eksempler med 15-årige. Så er det, jeg spørger: Er man et barn eller ej, når man er 15 år? For hvis man er et barn, når man er 15 år, hvis vi kan blive enige om det, sender man børn i fængsel også under den nuværende regering, eller også er vi enige om, at vi ikke sender børn i fængsel. Så kan vi diskutere, om straffealderen skal være 14 år eller 15 år. I øvrigt er den kriminelle lavalder jo 10 år i Storbritannien, som statsministeren har et ganske godt kendskab til, men i Storbritannien sætter man selvfølgelig heller ikke børn i fængsel, 10-årige og 11-årige osv.

Så jeg synes, at det ville klæde statsministeren, hvis man sagde, at man i sin 1. maj-tale måske nok var kommet til at give den en lille stramning, det er fair nok, vi kan være uenige. Statsministeren kunne bare have sagt: Denne regering sender ikke 14-årige børn i fængsel. Så havde man sådan set sluppet for mit spørgsmål, for så havde det, man sagde, teknisk set været korrekt. Vi er enige om, at børn selv-

følgelig ikke skal sendes i fængsel, børn skal opholde sig i en social institution, også selv om de har begået forbrydelser, men her er uenigheden åbenbart ikke længere til stede.

Kl. 14:10

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, opfatter jeg det sådan, at der er stor forskel på 14 og 15 år. Og der var advarsler, dengang man satte den kriminelle lavalder ned, som jeg sagde før. Det betød jo rent faktisk også, at 14-årige kom til at tilbringe kort tid i arresthuse og i arrestafdelinger i forbindelse med fængsler. Så der var jo en forskel på, om man havde en kriminel lavalder på 14 år eller på 15 år. Nu har vi heldigvis fået sat den op til 15 år, og det er jeg meget tilfreds med.

Men der er noget, jeg så ikke rigtig kan forstå ved ordførerens kommentarer her i dag. Han ønsker ikke – siger han – at børn skal i fængsel, men hvis ordføreren ikke ønsker, at 14-årige børn skal tilbringe tid i fængsler og arresthuse, så har jeg egentlig svært ved at forstå, hvorfor Venstre eller Konservative for den sags skyld ikke bakker op om, at vi nu har en kriminel lavalder på 15 år.

Kl. 14:08

Kl. 14:09

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 3173

2) Til statsministeren af:

Lars Barfoed (KF):

Mener statsministeren, at 15-årige kriminelle skal i fængsel?

Skriftlig begrundelse

Statsministeren udtalte i sin tale den 1. maj, at regeringen ikke sender børn i fængsel. Udtalelsen faldt i sammenhæng med, at statsministeren fremhævede regeringens lovforslag om at hæve den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år. Det må logisk set forstås således, at den kriminelle lavalder også er grænsen for, om man sætter kriminelle i fængsel eller ej. Det er i givet fald et markant skift i retspolitikken, da det var VK-regeringens klare politik netop ikke at sætte børn og unge under 18 år i fængsel som straf.

Formanden :
Værsgo.

Kl. 14:09

Lars Barfoed (KF):

Jeg har spurgt, om statsministeren mener, at 15-årige kriminelle skal i fængsel.

For jeg hørte jo statsministerens tale den 1. maj i Fælledparken, og så tænkte jeg, at jeg måtte have hørt forkert. Så gik jeg ind på Socialdemokratiets hjemmeside for at finde talen. Der var den så. Der kan jeg se, at statsministeren siger, at man har sat den kriminelle lavalder ned, for man mener ikke, at børn skal i fængsel. Så må man jo gå ud fra, at statsministeren mener ...

Kl. 14:09

Formanden :

Må jeg lige afbryde. I første runde har vi alene præsentationen af spørgsmålet, oplæsningen af spørgsmålet. Så det er statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg går ud fra, at det spørgsmål, hr. Lars Barfoed ønsker at stille, også er det, han har stillet skriftligt til mundtlig besvarelse, så det vil jeg sådan set tage udgangspunkt i. Jeg er egentlig ret glad for at kunne deltage i en debat om den kriminelle lavalder, men jeg er også lidt forundret over, at netop det her spørgsmål bliver stillet af en forhenværende justitsminister. Der er så en ting, der glæder mig meget, for jeg kunne næsten forstå på den tidligere justitsminister, at han havde været i Fælledparken den 1. maj, og det synes jeg selvfølgelig er ganske fint.

Nå, men som jeg også har nævnt tidligere, og som det er blevet oplyst over for mig af Justitsministeriet, blev børn og unge under 18 år sat i fængsel, da hr. Lars Barfoed var justitsminister. Børn og unge under 18 år blev efter det oplyste sat i fængsel i alle de 10 år, vi havde konservative justitsministre i Danmark. Det regner jeg da egentlig med at den forhenværende justitsminister er fuldt ud klar over. Da hr. Lars Barfoed så sammen med Dansk Folkeparti og Venstre sænkede den kriminelle lavalder til 14 år i strid med alle advarsler, i strid med 80 års tradition i dansk ret, medførte det jo blot, at de 14-årige skulle behandles ligesom de 15-17-årige og dermed også kunne risikere at komme i fængsel. Derfor er jeg noget forundret over, at netop en tidligere justitsminister stiller det her spørgsmål.

Kl. 14:11

Formanden :
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:11

Lars Barfoed (KF):

Statsministeren har i hvert fald overhovedet ikke svaret på mit spørgsmål indtil nu, for det var, om statsministeren mener, at 15-årige kriminelle skal i fængsel. Det vil jeg gerne bede statsministeren svare på. Mener statsministeren det eller ej? Statsministeren siger i sin tale, at et af de lovforslag, regeringen har præsenteret, er at hæve den kriminelle lavalder, for denne regering sender ikke børn i fængsel. Det kan ikke forstås anderledes, end at statsministeren mener, at grænsen for, om man skal i fængsel eller ej, er den kriminelle lavalder. Deraf kan kun følge, at statsministeren mener, at 15-årige i modsætning til 14-årige skal i fængsel. Det er det spørgsmål, jeg har stillet. Det vil jeg gerne have svar på.

Kl. 14:12

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hvis hr. Lars Barfoed egentlig ikke ønsker at sætte børn i fængsel, og hvis det er det, han spørger mig om hvorvidt jeg er enig med ham i, vil jeg sige, at jeg er helt enig med hr. Lars Barfoed i det. Børn skal ikke i fængsel. Men jeg må så også sige, at det er lidt svært at genkende den måde at se retspolitik på, som en konservativ justitsminister gennem 10 år har haft, for man valgte jo selv at flytte den kriminelle lavalder ned, vel vidende at det ville betyde, at de 14-årige ville blive behandlet som de 15-17-årige. Man havde selv ansvar for det. Det betød, at man af og til kunne risikere at ende i et arresthus og at skulle tilbringe kortere tid i nærheden af et fængsel.

Kl. 14:13

Formanden :
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:13

Lars Barfoed (KF):

Det er meget sjældent, at jeg stiller spørgsmål i onsdagsspørgetiden. Jeg har aldrig nogen sinde stillet spørgsmål til statsministeren i onsdagsspørgetiden, for jeg ved, at en statsminister har meget andet at gøre. Men jeg blev så vred, da jeg sad og så den tale. Godt nok var det på tv, jeg var ikke i Fælledparken. Der var ingen, der havde inviteret mig til at komme og tale. Jeg tænkte, at det ikke kan være rigtigt. Så slog jeg op på Socialdemokratiets hjemmeside, for jeg tænkte, at det måtte være en fejl, og at statsministeren måtte have fået lidt solstik, for vejret var jo godt. Men det var ikke en fejl. Det stod i talen.

Jeg vil bare sige, at jeg ikke som justitsminister i VK-regeringen har stået for, at børn skal i fængsel. Børn kommer kun i fængsel – sådan var det i hvert fald, indtil denne regering tiltrådte – helt kortvarigt, i forbindelse med at man skulle finde ud af, hvilken institution de skulle anbringes på, eller hvis børn var meget voldelige på en institution; så måtte man lige tage dem ind i et fængsel, indtil man fandt en bedre institution til dem. Der var ingen kapacitetsproblemer. Der var plads på de her institutioner.

Derfor er mit spørgsmål til statsministeren, om statsministeren mener, at 15-årige skal sendes i fængsel, for det må jo være konsekvensen af det, statsministeren siger, og det har statsministeren ikke svaret på endnu. Når statsministeren siger, at man flytter den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år, for børn skal ikke i fængsel, så må man jo mene, at 15-årige skal i fængsel. Kan vi ikke få et svar på det?

Kl. 14:14

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan stadig væk ikke helt forstå, hvordan det her hænger sammen. Der er jo ingen, der ønsker at sende de unge i fængsel. Jeg er helt overbevist om, at det ønskede man heller ikke i VK-regeringen. Derfor er det stadig noget svært for mig at forstå, at man sænkede den kriminelle lavalder, når man var blevet advaret om, at hvis man sænkede den kriminelle lavalder, ville man bringe de 14-årige i samme kategori som de 15-17-årige, som desværre af og til kommer til at tilbringe kortere tid i arresthuse. Det var jo det, der skete i 10 år med en konservativ justitsminister. Det var ikke hr. Lars Barfoed selv hele tiden, men det var altid en konservativ statsminister. Det var ikke, fordi nogen ønskede det, men fordi det var det, der skete. Da man så sænkede den kriminelle lavalder, fik man at vide, at det indelbar, at de 14-årige kom i samme kategori som de 15-17-årige, og man må derfor også tage det på sig, at nogle 14-årige kom til at tilbringe ganske kort tid i arresthuse.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Lars Barfoed, sidsterunde.

Kl. 14:15

Lars Barfoed (KF):

De, som er kriminelle og bliver dømt for kriminalitet, og som er under 18 år, kan helt kortvarigt, det kan være nogle timer, komme ind i et fængsel, indtil man finder den rigtige institution til dem. Det er jo ikke at sende børn i fængsel. Når statsministeren siger, at denne regering ikke sender børn i fængsel, kan det kun forstås sådan, at den tidligere regering sendte børn i fængsel.

15-årige er altså også børn. Derfor er det, jeg er interesseret i at vide, om statsministeren mener, at 15-årige skal i fængsel. For 15-

årige kan jo stadig væk straffes. Så mener statsministeren, at 15-årige skal sendes i fængsel, eller mener statsministeren det ikke?

Jeg er ret overbevist om, at den her regering ligesom den tidligere regering er nødt til at acceptere det faktum, at nogle gange har man f.eks. at gøre med et meget voldeligt ungt menneske, og så må man helt midlertidigt placere vedkommende i et fængsel, indtil man finder den rigtige institution til personen. Hvis statsministeren benægter det, stiller jeg spørgsmål til justitsministeren, som sidder lige bagved, til næste onsdag, for så vil jeg gerne spørge, hvordan det går til, at man helt kan undgå det.

Så mener statsministeren, at 15-årige skal i fængsel?

Kl. 14:16

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt overbevist om, at ordføreren har en klar fornemmelse af, hvad vi mener om at sende 15-årige i fængsel. Jeg tror sådan set, vi er meget enige om det.

Det, der er pointen her, er, at den tidligere regering valgte at sænke den kriminelle lavalder, vel vidende at man så satte de 14-årige i samme kategori som de 15-17-årige, som af og til risikerer at havne i kortere tid i f.eks. et arresthus. Det vidste man, da man gjorde det. Man vidste det, og man gjorde det med fuldstændig åbne øjne. Man var blevet advaret fra alle sider om, at det var det, der ville ske. Derfor har jeg meget, meget svært ved at tage det her spørgsmål alvorligt, for det var den tidligere regering, som sænkede den kriminelle lavalder, vel vidende at man så sendte de 14-årige, som immer væk er børn, ligesom de 15-17-årige er, i samme kategori som de 15-17-årige. Det vidste man, og man gjorde det med åbne øjne.

Kl. 14:17

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Vi siger tak til statsministeren.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 3177

3) Til udenrigsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Hvad agter regeringen som formandsland for Rådet i Den Europæiske Union og i lyset af udenrigsministerens forvisninger af 12. marts 2012 om, at »Danmark har sat kampen for menneskerettigheder højt på EU's dagsorden under Danmarks formandskab«, at foretage sig i relation til Ukraine i forbindelse med de påståede overgreb mod den fængslede tidligere premierminister, Julija Tymosjenko?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:17

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Hvad agter regeringen som formandsland for Rådet i Den Europæiske Union og i lyset af udenrigsministerens forvisninger af 12. marts 2012 om, at »Danmark har sat kampen for menneskerettigheder højt på EU's dagsorden under Danmarks formandskab«, at foretage sig i relation til Ukraine i forbindelse med de påståede overgreb mod den fængslede tidligere premierminister, Julija Tymosjenko?

Kl. 14:18

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:18

Kl. 14:21

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak for spørgsmålet. Jeg forstår spørgsmålet på den måde, at der jo er rigtig mange holdninger i forhold til det her i Venstre, så muligvis kan jeg også bidrage til en intern afklaring i Venstre. Jeg henholder mig til, at der næsten er lige så mange meldinger ude, som der er medlemmer af Venstre, med hensyn til hvordan man skal håndtere den her sag.

Lad mig derfor overordnet sige, at Ukraine er et meget vigtigt land for os i EU. Der har i EU-kredsen været enighed om at færdigforhandle den associerings- og handelsaftale, vi har mellem EU og Ukraine på det tekniske niveau. Der har også været enighed om, at den ikke skal underskrives, før forholdene ændrer sig i Ukraine. Den aftale er af stor strategisk betydning for begge parter og betyder i realiteten, at Ukraine påtager sig at implementere stort set hele EU's regelsæt på handelsområdet.

De politisk motiverede retssager mod medlemmer af den tidligere ukrainske regering giver imidlertid anledning til meget stor bekymring. Vi følger både fra dansk og EU's side udviklingen meget tæt. Vi har ved flere lejligheder skarpt fordømt de politisk motiverede retssager, hvor vi har opfordret til, at landet lever op til principperne om en retfærdig, transparent og uafhængig rettergang for at undgå opfattelser af et selektivt retsvæsen.

Vi har derudover gjort det klart for Ukraine, at tempoet for Ukraines tilnærmelse til EU vil afhænge af, om landet kan leve op til EU's principper og værdier. Senest har Udenrigsrepræsentant Ashton udtrykt alvorlig bekymring over anklagerne om voldsanvendelse mod tidligere premierminister Tymosjenko og opfordret til, at der igangsættes en hurtig og upartisk undersøgelse af sagen. Samtidig har Ashton opfordret Ukraine til, at Tymosjenko får passende medicinsk behandling, advokatbistand og mulighed for at modtage besøg. Fra dansk side bakker vi fuldstændig op om den linje, der er udstukket af EU's Udenrigsrepræsentant. Formandskabet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik varetages jo som bekendt af Udenrigsrepræsentanten, og det danske formandskab for Rådet gør sit bedste for at støtte op om hendes arbejde.

Kl. 14:20

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:20

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Nu kan man sige, at det jo besvarede lidt, hvad Den Europæiske Union har til sinde at gøre ved det her spørgsmål og hvad, man der gør. Men når udenrigsministeren er ude at sige, at Danmark har sat kampen for menneskerettigheder højt og havde lidt travlt i en periode med at forsikre om, at udenrigsministeren var tilhænger af menneskerettigheder – det var nødvendigt på det tidspunkt – så må vi jo konstatere, at som det var tilfældet med Ungarn tidligere på året, vil regeringen afvente, hvordan man skal reagere, indtil man finder en holdning ved at se, i hvilken retning de andre løber.

Så hvad mener man egentlig med, at man vil sætte eller rettere har sat den her kamp højt på dagsordenen, når man altså venter på, hvad de andre gør? Mener ministeren, at det er at udvise lederskab, at man venter på, at de andre har en holdning, før man sådan melder sin egen ud?

Kl. 14:21

Formanden :

Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg forstår stadig væk godt, at det kan være rart for Venstre at have en klar linje. Må jeg henvise til et enkelt citat? Hr. Kristian Jensen, som så vidt jeg har forstået er et fremtrædende medlem af Venstre, siger nej til en EU-boykot, og det gør han på baggrund af en kronik, som der er to andre medlemmer af Venstre der har skrevet, som er lige så fremtrædende som ham, nemlig hr. Søren Pind og fru Lykke Friis. Det er klart, at man, når man selv står midt i det interne opgør, så kan have behov for, at andre udviser det, som vist er det, der bliver omtalt med ordene retningssans, førerskab og lederskab – det kan jeg godt forstå at man kan have; denne psykologiske del af det forstår jeg sådan set sagtens. Men vores linje er meget klar. Vi fordømmer de politisk motiverede retssager, der foregår, og det gør vi ikke alene i forbindelse med afholdelsen af EM i fodbold, men det er også noget, som vi har gjort hele tiden, og som jo er foregået i langt længere tid, end den her debat har pågået. Det er det ene. Det andet er, at vi har sagt, at vi tror, at det i en sag som denne er vigtigt, at man prøver at koordinere det imellem EU-landene. Dette kommer til at foregå på et møde, som der på mandag er mellem EU's udenrigsministre.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:22

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Man kan jo sige, at det er heldigt, at de andre lande ikke har været lige så fodslæbende i deres tilgang til tingene, som vi har været, for så havde man næppe fået den behandling af Tymosjenko, som tilsyneladende finder sted i dag. Nu kommer udenrigsministeren selv ind på det her med værtskabet for Europamesterskaberne i fodbold, men jeg vil sige, at den eneste form for respons, der har været fra den danske regerings side i forhold til de krænkelse, som angiveligt finder sted, er den, der har været fra kulturministerens side, som direkte adspurgt har sagt, at han forventer at deltage, og den, der har været fra udviklingsministerens side, som har valgt den mere humoristiske tilgang til det, og som via Twitter har konstateret, og jeg citerer:

Min tyske kollega tager ikke til EM i Ukraine. Øv, jeg var slet ikke blevet inviteret. Er Ukraine et udviklingsland? Citat slut.

Det er jo selvfølgelig på sin vis meget morsomt. Men vi kan i stedet for at have en diskussion om, hvorvidt sport og politik skal blandes sammen – og det er noget, som vi vil kunne diskutere i lang tid, og som vi vil kunne have mange holdninger til – konstatere, at det allerede er sådan, at det er blevet blandet sammen, og at der er ministre fra Tyskland, Spanien, Sverige, Holland, Østrig og Belgien, og nogle fra Europa-Kommissionen og Van Rompuy, der har været ude at erklære, at de ikke vil være med til EM i Ukraine.

Så der er nogen, der tager stilling til det. Det lader jo til, at det her pres har virket, og det er udmærket, men hvordan kan det være foreneligt med det at have en høj standard inden for menneskerettigheder, at man i Danmark er så lang tid om at melde noget som helst ud?

Kl. 14:23

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:23

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Den del af Venstre, som deler hr. Jakob Ellemanns synspunkt, har argumenteret, sådan som hr. Jakob Ellemann har. Jeg har citeret hr. Kristian Jensen. Jeg så tilfældigvis, at Carl Holst, som også er et

fremtrædende medlem af Venstre – han er oven i købet regionsrådsformand i Region Syddanmark – har været ude at argumentere for hr. Kristian Jensens synspunkt. Derfor vil jeg bare sige, at jeg synes, at det, hvis det er sådan, at man har nogle synspunkter, der er så vekslende, som man i den her sag har i Venstre, så måske er lidt for meget, at man beskylder andre for, at man ikke kan få at vide, hvad det er, der er deres linje, når det er, at vi hele tiden har lagt en linje, der har været helt fast, og som har handlet om, at vi kritiserer overgrebene i Ukraine. Og det gør vi ikke alene, når der er EM, men det gør vi hele tiden, og så venter vi og forsøger at danne en fælles EU-holdning i det her spørgsmål. For det er minn bestemte opfattelse, at vi, i det omfang vi er i stand til at danne en fælles EU-holdning, så vil være i stand til at tale med en langt, langt større vægt. Det tror jeg i øvrigt også er et synspunkt, som er kendt hos Venstrefolk, altså at det, at man i EU-kredsen står sammen, gør, at man i de afgørende spørgsmål står rigtig stærkt.

Kl. 14:24

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:24

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg har forståelse for ministerens kommentarer om, hvordan det er internt i Venstre, men jeg tror, Julija Tymosjenko er pænt ligeglad med det, og jeg synes måske, det er at trække debatten ned på et lidt sørgeligt niveau, når man siger det. Når nu ministeren mener, at det er vigtigt, at man i EU har en fælles holdning – og det kan jeg sådan set kun tilslutte mig – vil det så ikke være naturligt, at man som formandskabsland kommer med et oplæg i forhold til en sådan holdning, og at man på forhånd har taget lidt stilling til de her ting, og at der altså er en linje for, hvor EU skal lægge sig? Hvad er det for en linje, der er?

Kl. 14:25

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:25

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Nu synes jeg jo ikke, det er udtryk for, at der er et lavt niveau, når man citerer Venstrefolk, det synes jeg sådan set det er rimeligt nok at man gør. Det er vel bare noget, der betegner det, at der er forskellige overvejelser mellem forskellige mennesker, også i et tænkende parti som Venstre, om, hvordan man gør det her på den klogeste måde. Jeg hørte i aftes Carl Holst argumentere for, at man skulle tage af sted, fordi man derved så også kunne nå medierne, fordi medierne dér vil være så massivt samlede, som de vil være. Det var hans synspunkt. Vores synspunkt vil være, at vi vil kritisere de overgreb, der sker i Ukraine, at vi vil afvente udenrigsministermødet, og at vi selvfølgelig der vil deltage i debatten, ud fra hvad vi tror vil være det, der bedst fremmer demokratiseringen i Ukraine og dermed også de menneskerettigheder, der optager den nuværende regering så meget, som tilfældet er.

Kl. 14:26

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren fra hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 3180

4) Til udenrigsministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Er udenrigsministeren enig i de tanker, man fra kansler Merkels parti, CDU, gør sig om at stille Ukraine for Menneskerettighedsdomstolen i anledning af de påståede overgreb mod Julija Tymosjenko under hendes fængselsophold, herunder den manglende adgang til kvalificeret lægehjælp?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:26

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Er udenrigsministeren enig i de tanker, man fra kansler Merkels parti, CDU, gør sig om at stille Ukraine for Menneskerettighedsdomstolen i anledning af de påståede overgreb mod Julija Tymosjenko under hendes fængselsophold, herunder den manglende adgang til kvalificeret lægehjælp?

Kl. 14:26

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:26

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er efter vores opfattelse en meget alvorlig sag, at Tymosjenko har været udsat for overgreb, mens hun har været i det ukrainske fængselsvæsens varetægt. Vi har fra EU's side opfordret til, at der igangsættes en hurtig og upartisk undersøgelse; vi vil følge den her sag meget nøje. Tymosjenko har også før anklagerne om voldsanvendelse været syg og sengeliggende. Første prioritet må derfor være at sikre passende medicinsk behandling af Tymosjenko og andre fængslede i forbindelse med de politisk motiverede retssager. Det er positivt, at Tymosjenko nu får mulighed for at modtage behandling af tyske læger på et hospital i Ukraine. Tymosjenko har indbragt sin sag vedrørende magtmisbrug for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i august 2011, og de hastebehandler sagen ved Domstolen. Bl.a. undersøger Domstolen, om dommen mod Tymosjenko er politisk motiveret, og om behandlingen af hende, herunder den lægelege behandling, er utilstrækkelig.

Kl. 14:27

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:27

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for svaret. Jeg vil forsøge at formulere spørgsmålet som et ja/nejspørgsmål, så jeg rammer det, jeg egentlig søger svaret på. Vil den danske regering trække Ukraine for Menneskerettighedsdomstolen – ja eller nej?

Kl. 14:27

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:27

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Sagen er indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det skete i august 2011. Så sagen er ikke alene bragt ind, de har oven i købet lovet, at de vil hastebehandle den, og derfor er det lidt underligt, når vi har den viden, at gå ind og gøre yderligere i en sag, som er godt i gang.

Kl. 14:28

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen

Kl. 14:28

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu er hverken jeg eller CDU de eneste, der gør sig til talsmand for det her. Den tidligere tyske præsident for højesteret, Hans-Jürgen Papier, mener, at man kan anvende konventionens artikel 33 og som medlemsstat eller tiltrædende stat altså indbringe en anden stat for Menneskerettighedsdomstolen. Jeg er med på, at Julija Tymosjenko selv har indbragt den her sag, men hvis ikke man mener, det er tilstrækkeligt, for at man fra dansk side vil gå ind at bakke op og støtte det her, hvad skal der så til? Hvor langt skal vi ud, før man fra dansk side vil indbringe noget for Menneskerettighedsdomstolen?

Kl. 14:28

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:28

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Vi støtter bestemt, at sagen er indbragt. Når en retssag er indledt og er i gang, og når Domstolen oven i købet har besluttet, at de vil hestebestemte sagen, vil det bare være lidt underligt, at landene så kommer for at pudse glorien og siger: Nu vil vi godt endnu en gang anmelde den sag, der i øvrigt allerede er i gang, og som man hestebestemte. Jeg synes, man skal tage de institutioner, vi har, så alvorligt, at når en sag er i gang, vil det være lidt underligt at intervenere og komme med endnu et forslag om, om de ikke godt kan starte den sag, der er i gang, op. Jeg tror, det vil virke lidt underligt, hvis man agerede på den måde. Så derfor er vi tilfredse med, at sagen er rejst, vi er tilfredse med, at sagen hestebestemtes, vi er tilfredse med, at det ikke alene er spørgsmålet om den politisk motiverede retssag, der undersøges, men også spørgsmålet om den lægelige behandling af Tymosjenko.

Kl. 14:29

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen, sidste runde.

Kl. 14:29

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Nu er eksemplet med Julija Tymosjenko jo ikke det eneste eksempel på politisk motiverede retssager og på tilsyneladende politisk motiverede fængselsstraffe i Ukraine. Mener ministeren, der er andre eksempler, som Danmark så – undskyld, jeg anvender ministerens udtryk – for at pudse glorien kan indbringe for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol? Der er jo eksempler på fængselsstraffe på 7 år eksempelvis for at have givet sin chauffør for meget i løn. Mener ministeren, at der er nogle af disse sager, det vil være oplagt for Danmark at indbringe for Menneskerettighedsdomstolen, når nu vi sætter os op på den høje hest i forbindelse med menneskerettigheder?

Kl. 14:30

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:30

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er rigtigt, at vi ikke alene sætter os op på den høje hest, vi handler også i forhold til det. Vi har etableret en menneskerettighedsambassadør i Danmark, i det danske Udenrigsministerium, vi har på dansk-tysk foranledning udpeget en særlig repræsentant i EU, der arbejder med menneskerettigheder. Så det står rigtig højt på listen for os. Jeg tror, vi i den her sag vil afvente udfaldet af retssagen mod Tymosjenko, men så i øvrigt bruge det stærke instrument, vi har, nemlig associeringsaftalen, vi har med Ukraine. Ukraine har en me-

get stor interesse i at blive associeret medlem af EU. Forudsætningen for det er, at de opfører sig ordentligt i forhold til politiske retssager. Det fortæller vi dem, hver gang vi har lejlighed til det, når vi er sammen med dem, og det har vi tænkt os at blive ved med i det håb, at det er muligt at flytte Ukraine, netop fordi de har et ønske om noget, de ikke kan opnå, hvis ikke de har en høj standard også på det område, der vedrører menneskerettigheder og politiske forfulgte, som det her i virkeligheden efter vores opfattelse drejer sig om.

Kl. 14:31

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Tak til udenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er til finansministeren fra hr. Thulesen Dahl.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 3178

5) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren, set i lyset af nedjusteringen af det offentlige underskud på 26 mia. kr., beklage tidligere udtalelser lige efter folketingsvalget om, at han var »flyttet ind i et håndværkertilbud«?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren, set i lyset af nedjusteringen af det offentlige underskud på 26 mia. kr., beklage tidligere udtalelser lige efter folketingsvalget om, at han var »flyttet ind i et håndværkertilbud«?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Til det er svaret et meget, meget klart nej. Jeg har det sådan lidt med de gode, robuste debatter, vi har her hver onsdag, og som jeg glæder mig over, at det, der måske skuffer mig en lille smule, er, at en ellers kompetent modstander, som jeg jo anser hr. Kristian Thulesen Dahl for at være, stiller et spørgsmål, der bygger på en misforståelse af noget, som jeg er helt sikker på at hr. Kristian Thulesen Dahl udmærket kender til, nemlig det forhold, at når der heldigvis sker det, at statsunderskuddet nedjusteres, er det, fordi der strømmer nogle penge ind fra det, der hedder pensionsafkastskatten, som kommer i takt med kursudsving på børserne. Men udviklingen kan lige så godt meget hurtigt gå den anden anden vej næste år, og derfor kan man ikke måle på den slags udsving, når man skal vurdere sundhedstilstanden i en økonomi som den danske. Det tror jeg også udmærket hr. Kristian Thulesen Dahl ved.

Hvis man har lyst til at beskæftige sig nærmere med de svagheder i dansk økonomi, som jeg har lagt til grund for min vurdering af, at der er tale om et håndværkertilbud, så kan man med fordel læse den 2020-plan, vi udsendte i går. Der gøres der rigeligt og grundigt rede for, hvordan vores konkurrenceevne og vores produktivitet er sakket bagud i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Og i hvert fald formelt set tak for svaret, for det var selvfølgelig et svar, og jeg er glad for, at der blev givet svar. Men jeg må nok sige, at jeg alligevel er lidt overrasket, for betegnelsen håndværkertilbud bruger man normalt i boligterminologien, når man har at gøre med et hus, der er i så ringe og lousy stand, at der ikke bare skal sættes ind med vedligeholdelse og lidt ombygning, men som helt grundlæggende virkelig er så massivt problematisk, at man ved, at det ikke bare kommer til at kræve helt almindeligt knofedt, men noget helt, helt ekstraordinært. Og det er vel sådan noget, som man i økonomisk terminologi ville bruge om Grækenland og om andre sydeuropæiske lande, der ikke helt grundlæggende har styr på noget som helst.

Altså: Vi står her i Danmark, som er et land, der gudskelov har en økonomi, der i internationale sammenhænge er ret god, og vi er et af de 12 lande, der er vurderet med det, der hedder AAA-rating, altså ratet med den højeste standard af de bureauer, der kigger på landenes økonomi og siger, at der egentlig er rimelig godt styr på det. Vi har en rente, der er historisk lav, og som altså viser, at omverdenen åbenbart har tillid til dansk økonomi og har haft tillid til, at det, vi har gjort, alligevel har haft noget på sig. Vi har ledighed, og det er ærgerligt for alle dem, der er ledige, men i internationale sammenhænge er ledigheden alligevel ret lav. Den offentlige nettogæld var meget betalt ned i 2008, inden finanskrisen kom ind over os, og det er jo en af grundene til, at omverdenen siger: Det er egentlig ligegodt sørens ret godt gået i Danmark. Og det er jo på det grundlag, at det er lidt forunderligt at høre finansministeren fastholde det her billede med, at man overtager et håndværkertilbud.

Så er mit spørgsmål: Er det ikke, fordi det drejer sig om verdens ældste ledelseskeb, nemlig at komme til magten i en virksomhed eller i et land og få etableret en stemning, der går ud på, at det ser ud, som man har overtaget noget, der var meget ringere end det, man egentlig har overtaget? For så kan man blive bedømt på det billede, som har givet folk opfattelsen af, at tingene er meget ringere, og så har man lettere ved at prøve på at gøre noget, der i folks øjne ser fornuftigt ud. Er det ikke det, det drejer sig om?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Finansministeren.

Kl. 14:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu tror jeg, hr. Kristian Thulesen Dahl har en glimrende erfaring med ledelseskeb. Men det, han spørger om, kan jeg afvise. Og den beskrivelse, hr. Kristian Thulesen Dahl gav af et håndværkertilbud, var jo en ejendomsmægler værdig, og jeg synes egentlig, den er meget rammende. Med et håndværkertilbud er man glad for grunden og for beliggenheden og synes, det grundlæggende fundament er i orden, man river det ikke ned, men man flytter ind, og så skal man virkelig bruge noget knofedt for at bygge det op, og sådan er det også med dansk økonomi i mine øjne.

Som den 2020-plan, vi lagde frem i går, viser, har vi store problemer med vores konkurrenceevne, vores produktivitet, det har vi også med kvaliteten i vores uddannelsessystem, det har vi også med offentligt underskud og gæld, det har vi med at finansiere nye satsninger på velfærd, så jo, jeg synes, Danmark har problemer. Det er sådan set også mit indtryk, at det er en opfattelse, der gør sig gældende i brede dele af befolkningen. Det er muligvis nok derfor, at man holder igen på forbruget og sparer op.

Det er da rigtigt, at vi så også har nogle styrker, og det glæder jeg mig naturligvis også over. Jeg glæder mig også over, at det, der blev sagt før folketingsvalget, om, at de styrker ville blive sat over styr ved et regeringsskifte, var forkert. Altså, renten er jo ikke steget si-

den regeringsskiftet, den er faldet. Så tilliden er åbenbart ikke faldet, men steget.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 14:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo fantastisk at kunne sige det, men vi glæder os over, at den nuværende regering, den nye regering – det kan man godt stadig væk sige efter 7-8 måneder – med fremlæggelsen af 2020-planen i går jo viser, at man har overtaget VOK's økonomiske politik. Altså, det er jo det, der er så fantastisk, nemlig at omverdenen kigger ind og siger: Hvordan kan det være, at nogle partier gik til valg på en helt anden økonomisk politik, der ville have været til fare for den grundlæggende tillid og dansk økonomi? Så kommer man til magten, og så siger man: Men vi vil i øvrigt videreføre den økonomiske politik, som den tidligere regering med støttepartiet stod for, i al væsentligt. Det er jo fornemt.

Men det, jeg så vil spørge finansministeren om, er i virkeligheden, om han er enig i økonomi- og indenrigsministerens sammenkobling mellem statens underskud for 2012 og hastigheden, hvormed man kan gennemføre regeringsgrundlaget. Det siger hun tilbage i slutningen af oktober måned, hvor hun siger, at det er slemt med statens underskud, det bebudede underskud på 85 mia. kr. Hun kan ikke sige, hvor det lander, det er ikke nationens undergang, men det er værre, end man havde troet, og det får mærkbare konsekvenser for finansloven for 2012. Det får den konsekvens, at hastigheden, hvormed man kan virkeliggøre regeringsgrundlaget, bliver lavere, end man ønskede, da man sad og skrev.

Er finansministeren enig i logikken her, præsenteret af økonomi- og indenrigsministeren, altså vurderingen af sammenhængen mellem underskuddets størrelse og hastigheden, hvormed man kan gennemføre regeringsgrundlaget?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Finansministeren.

Kl. 14:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil sige to ting. For det første bliver jeg nødt til at gøre gældende, at jeg naturligvis er grundlæggende uenig i, at vi skulle have overtaget den tidligere regerings økonomiske politik. Skulle det være tilfældet, kan man jo også undre sig over, at der er så kritisk en holdning til den økonomiske politik, vi har lagt frem, fra oppositionsparterne. Men det er åbenbart muligt at jonglere med begge synspunkter.

Den plan, vi har lagt frem nu, er der mere vækst i. Der er flere job i den, og der er mere velfærd i den. Vi har også gjort en indsats for at kickstarte økonomien, skabe vækst og beskæftigelse på den korte bane, som der ikke har været lagt op til fra den tidligere regerings side. Så der er klare forskelle.

Når man så peger på økonomi- og indenrigsministerens vurdering her, er det jo korrekt, og det vil man også kunne se af 2020-planen, at uanset de her udsving, der er, i forhold til hvad man skønner, i afkast fra pensions- og indkomstkatten, så er det sådan, at når man kigger på den økonomiske udvikling siden sidste gang, man lavede en 2020-plan, siden valgkampen, så ser det sværere ud nu, end det gjorde dengang. Det ligger også i 2020-planen. Der er udsigt til, at genopretningen af den globale økonomi vil tage længere tid, gå langsommere, end man oprindeligt lagde til grund, og det har naturligvis også nogle konsekvenser for Danmark. Det er afspejlet i vores 2020-plan, fuldstændig åbent.

Kl. 14:39

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Altså det, økonomi- og indenrigsministeren forholder sig til, er faktisk underskuddet for 2012, hvor vurderingen jo, da der var regeringsskifte, på baggrund af Økonomisk Redegørelse fra august måned var, at statens underskud for 2012 ville blive ca. 85 mia. kr. Så kommer regeringen til, laver sit berømte kasseeftersyn, når frem til, at underskuddet bliver 101 mia. kr. Og det er jo på baggrund af det kasseeftersyn, at økonomi- og indenrigsministeren vurderer, at når underskuddet i 2012 er større end det, man oprindeligt troede, kan man gennemføre regeringsgrundlaget i en lavere takt, end man ellers havde ønsket, da man sad og skrev det.

Så spørger jeg finansministeren, om han er enig i den logik, og det får jeg ikke svar på. Det forstår jeg egentlig godt, for hvis svaret er, at ja, den logik er der, så er det da påfaldende, at man så ikke gennemfører regeringsgrundlaget i en hurtigere takt, for nu er man jo nået frem til, at underskuddet for 2012 er vurderet til 75 mia. kr., altså 26 mia. kr. under det, man mente, efter man lavede kasseeftersynet, og 10 mia. kr. under det, man regnede med det blev, da man overtog regeringsmagten tilbage i efteråret. Så hvis økonomi- og indenrigsministerens logik præsenteret i efteråret skal holde vand, vil det jo betyde, at man kan gennemføre regeringsgrundlaget i en hurtigere takt end ellers bebudet, og det er det, jeg spørger finansministeren om: Er han enig i den logik, som økonomi- og indenrigsministeren her præsenterede?

Jeg tror det ikke, for jeg tror i virkeligheden, det er det med holdbarhedsdiskussionen på længere sigt, der er afgørende for finansministeren. Det forstår jeg også godt, men det kunne være interessant at vide.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til spørgeren. Så er det finansministeren.

Kl. 14:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det, økonomi- og indenrigsministeren siger i det citat, der læses op, er jo, at hun peger på en forværring, som skyldes præcis de faktorer, der også gør sig gældende på den lange bane, nemlig at man efter regeringsskiftet kan konstatere, at krisen ikke, som det ellers blev sådan spået i valgkampen af de partier, der gerne ville genvælges, var overstået, men tværtimod blev forværret. Det er så slået ud på det aktuelle underskud og slår nu også ud i vores 2020-plan. Så så enkelt er det.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 3182

6) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvornår regeringen agter at offentliggøre det bebudede forslag til en skattereform?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren redegøre for, hvornår regeringen agter at offentliggøre det bebudede forslag til en skattereform?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Finansministeren.

Kl. 14:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu må spørgeren undskylde mig, at jeg står her med sådan en déjà-vu-oplevelse, for jeg tror, at vi har diskuteret det her spørgsmål før. Det er selvfølgelig dejligt at få lejlighed til at gøre det igen. Svaret er nej. Regeringens skatteudspil kommer, når vi er færdige med at lave det og finder det betimeligt at fremsætte det.

Jeg vil minde spørgeren om, at den regering, som spørgeren støttede efter det forrige folketingsvalg i 2007, bebudede en skattereform i det regeringsgrundlag, som jeg da tror at spørgeren var med til at forhandle, november 2007 og fremkom med et forslag i februar 2009. Der tog man sig god tid. Og som jeg husker nyere dansk politisk historie var det ikke noget, der gav spørgeren anledning til at rejse kritik af den daværende regering, men det kan selvfølgelig være, at man bedømmer tingene anderledes, når det er nye ministre, man kigger på.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 14:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det er jo fuldstændig rigtigt, som finansministeren siger, at der er en vis form for déjà-vu over oplevelsen her, for jeg har jo ganske rigtigt tidligere jagtet finansministeren med nøjagtig det her spørgsmål: Hvornår får offentligheden, hvornår får befolkningen, hvornår får danskerne viden om den skattereform, regeringen har bebudet? Det er jo også soleklart, at det vil jeg blive ved med, indtil vi ser skattereformforslaget, og jo længere tid, der går, jo mere undren er der jo over, at vi ikke få at vide, hvad der foregår. Det er jo lidt paradoksalt.

Finansministeren henviser til en situation fra 2007, hvor den daværende regering skrev et regeringsgrundlag, hvori man imod vores anbefaling indskrev ønsket om en skattereform, men som jeg husker det, nedsatte man så en skattekommission med en tidligere socialdemokratisk minister i spidsen, Carsten Koch, til at udfærdige et grundlag for en skattereform. Det vil sige, at der var et stykke arbejde, der involverede ganske mange mennesker også uden for regeringens kreds i at forberede en skattereform.

Det har regeringen jo ikke valgt. Regeringen har valgt at bebude en skattereform, og det er i praksis foregået på den måde, at ud over, at man har skrevet det i regeringsgrundlaget, har skatteministeren skrevet en kronik, en efterhånden meget berømt kronik, i Berlingske Tiderne, hvori han jo skriver, at det er dem, der står op hver morgen og smører madpakker – jeg tror oven i købet, at det er madpakker med leverpostejmadder – til deres børn og derefter går på arbejde, der skal have skattelettelser. Så har der så ellers efterfølgende været en masse avisartikler, hvor regeringspartimedlemmer har ytret sig om forskellige dele af finansieringen, altså om, hvor man nu skal finde pengene henne til det, skatteministeren har bebudet. I takt med at alle mulige historier er dukket op om, hvem der nu skal betale, om det er boligskatte, der skal hæves, eller om det er arveafgiften, der skal hæves, eller om man vil begynde at gøre brug af fremrykket

pensionsbeskatning eller lignende, breder utrygheden sig. Så sidder danskerne rundtomkring og holder sig tilbage, fordi de spørger: Hvordan kommer det her til at påvirke mig?

I en økonomisk krise er der behov for afklaring, og der er ikke behov for utryghed. Der er behov for, at danskerne ved, hvad de har at gøre godt med, og hvad deres økonomiske vilkår er i årene fremover. Det er jo på den baggrund, at jeg uge efter uge står her og beder finansministeren om at fortælle den undrende offentlighed, hvornår regeringen kommer med sit forslag til en skattereform.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Finansministeren.

Kl. 14:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg føler mig så afgjort ikke jagtet. Jeg synes, det er en fornøjelse at mødes her hver onsdag og også at drøfte de her spørgsmål. Det er sådan, at regeringen arbejder med de her ting og kommer frem med forslaget, når vi har gjort det færdigt. Det minder jo meget om, hvad den tidligere regering gjorde, hvad enten man så betjener sig af en skattekommision eller ej. Og mon ikke hr. Kristian Thulesen Dahls kritik hænger sammen med, at han nu ikke længere er støtteparti for en regering, der opererer på den måde, men befinder sig i opposition og så gerne vil gøre en sag ud af det? Det tager vi sådan relativt roligt.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 14:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jeg ikke i tvivl om at man gør. Og jeg er heller ikke i tvivl om, at Enhedslisten nok skal stemme for finansloven for 2013. Og jeg er ikke i tvivl om, at regeringen nok skal blive siddende, så lang tid den stort set kan blive siddende efter grundloven, før den skal møde vælgerne igen. Altså, alle de der ting er jeg godt klar over. Man tager det ganske roligt, det parlamentariske grundlag skal nok falde på plads, og så har man flertallet hjemme – det er slet ikke det.

Jeg taler sådan set bare på vegne af alle de danskere, som er i en utryk situation på grund af finanskrisen, som er i tvivl om, om de mister deres job, som er i tvivl om, om de skal ud at købe bolig, og om, hvad de økonomiske vilkår bliver. Altså, hvis man kigger på boligmarkedet, kan man se, at vi har haft en meget, meget lang periode med afmatning. Og jeg tror også, at regeringen må have en interesse i, at den bliver afløst af, at folk bliver mere mobile, at de tør skifte bolig igen, sådan at hvis man får arbejde langt væk fra, hvor man bor i dag, er der mulighed for, at man kan sætte sit hus til salg og tro på, at det kan blive solgt og man kan købe noget andet, altså at der også kommer bevægelse på boligmarkedet.

Men det betyder også, at danskerne så har brug for en afklaring. Hvad er de økonomiske vilkår? Og der er en skattereform jo meget, meget væsentlig. Hvordan vil den ændre folks økonomiske vilkår? Og jeg tror, at det er derfor, at finansministeren bliver nødt til at ulejlig sig med at svare på de her spørgsmål. Han må forstå, at regeringen må komme ud af busken og om ikke andet så fortælle, hvornår man agter at fremsætte et forslag til en skattereform, så danskerne da i det mindste har den viden. Taler vi overhovedet om, at det bliver i 2012?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Finansministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, at det vigtige signal, der er sendt fra regeringen, som jo er mere tydeligt end det, der blev sendt fra den tidligere regering, nemlig at vi vil lave en skattereform, der sænker skatten på arbejde, og som forbedrer de offentlige finanser strukturelt med 3 mia. kr., og som har en rimelig social balance, i sig selv bidrager til, at man i brede kredse har den opfattelse, at der faktisk gøres den nødvendige indsats for at bringe den her økonomi på ret køl.

Der er mange, der efterlyser en skattereform med henblik på at styrke dansk økonomi, og den får man. Så må man jo håbe, at der er nogle partier, der er klar til at tage ansvar for den nødvendige finansiering. Det får vi se, når vi lægger den frem.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Altså, jeg kan godt ligesom fornemme, hvor det bærer hen, jeg får nok ikke i dag, på denne onsdag eftermiddag, et klart svar på, hvornår regeringen kommer med sit bebudede udspil til en skattereform. Men jeg vil så bede finansministeren om, at han, når han nu kommer over på sit kontor i den røde bygning, sidebygningen til Folketinget, så lige gør sig en overvejelse om, om ikke det ville være fornuftigt snart at komme ud af busken.

Altså, det er klart, at når der er diskussioner derude om, hvad det vil betyde, at regeringen overvejer at hæve boligskatterne eksempelvis, jamen så vil det jo helt naturligt få den konsekvens, at folk, der står i overvejelser om at flytte, om at skifte bolig, overvejer, om de skal købe eller leje, og om de tør basere deres økonomi på at købe et hus uden at vide, om der efterfølgende kommer en stigning i boligskatten. Når det f.eks. pludselig fremgår af en artikel, at et SF-udvalg har fundet et kompromis om topskatten, hvad vil det så betyde for beskattningen? Hvem skal bære det her?

Regeringen har sagt, at der skal være en rimelig social balance. Hvad betyder det? Betyder det, at folk på overførselsindkomster lades i stikken? For skatteministerens kronik åbner for, at det ikke er dem, der skal have andel i de lavere skatter. Det er dem, der smører leverpostejmadder tidligt om morgenen, der skal have andel i lavere skatter. Betyder det så, at hvis der kommer afgifter, der skal finansieres, kommer folk på overførselsindkomster, f.eks. pensionister, til at betale en større regning, for de kommer til at betale afgifterne uden at få andel i de lavere personskatter?

Det er altså sådan nogle spørgsmål, ganske almindelige mennesker stiller sig, og som gør, at de beder regeringen om at komme ud af busken og fortælle, hvad regeringen egentlig vil.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Finansministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg plejer faktisk at hilse fra hr. Kristian Thulesen Dahl, når jeg kommer hjem på kontoret, så det skal jeg også nok gøre i dag. Og jeg synes, at det er lidt underligt, at man i den grad lader sig provokere af, at der er en politisk debat om skattespørgsmålet i regeringspartierne. Jeg synes jo, at det er fair nok at der er det; det er et vigtigt spørgsmål. Det var der også i optakten til den tidligere regerings skattereform. Og havde der været politisk debat sådan åbent i hr. Kristian Thulesen Dahls parti, ville man nok også have drøftet det. Det er der så ikke nogen tradition for at have, men mon ikke

man internt har en idé om, hvordan man vil håndtere den her situation?

Kl. 14:56

Der håber jeg bare, at man vil stille sig konstruktivt an, trække med. Nu gør man sådan lidt grin med det her med leverpostejmadderne. For mig er det jo sådan en relevant virkelighed, at vi har en masse danskere, som står op hver morgen og går på arbejde, og som ikke nødvendigvis tjener en meget høj løn for at gøre sig den ulejlig-hed, men som gør det for deres familie og for deres land, og fordi de synes, at det er en naturlig ting at gøre.

Var det ikke en fælles bestræbelse værd at give dem et rygstød, også selv om det måtte være svært at finde finansieringen? Hvis vi kunne blive enige om det, var vi da kommet et stykke.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren, men der er ikke nogen spørger til stede lige i øjeblikket. Derfor ser jeg mig nødsaget til at udsætte mødet i 5 minutter.

:

Mødet er udsat. (Kl. 14:50).

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Mødet er genoptaget for med øjeblikkelig virkning at blive udsat igen i 5 minutter. Nej, nu kommer han. Jeg nåede ikke at udsætte det igen. Mødet er genoptaget.

Det drejer sig om et spørgsmål til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 3187

7) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Mener ministeren, at det er betryggende og udtryk for god lov-kvalitet, når ministeren over for EU-kommissær Viviane Reding frem-lægger en fortolkning af regelændringen i medfør af regeringens for-slag til lempelse af udvisningsreglerne, der ikke stemmer overens med den fortolkning, som ministeren har fremlagt over for Folketin-get?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:56

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal beklage meget, at jeg var en smule forsinket. Jeg havde så-dan set forstået, at justitsministeren ikke ville være til stede i dag. Det er så blevet lavet om. Det er min fejl og ikke justitsministerens. Det skal jeg beklage.

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, det er betryggende og udtryk for god lov-kvalitet, når ministeren over for EU-kommissær Viviane Reding frem-lægger en fortolkning af regelændringen i medfør af regeringens for-slag til lempelse af udvisningsreglerne, der ikke stemmer overens med den fortolkning, som ministeren har fremlagt over for Folketin-get?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, og også tak til hr. Karsten Lauritzen, fordi han kom for-bi.

Spørgsmålet hviler på en forkert forudsætning. Der er kun en for-tolkning af regeringens forslag, og det er, at personer, der kan udvi-ses efter de gældende regler, også fremover vil blive udvist. Det er det, der står i lovforslagets bemærkninger, helt nøjagtigt på side 25. Jeg har forklaret det efterhånden mange gange nu, men jeg forsøger igen, også over for hr. Karsten Lauritzen.

Den tidligere regering har skabt en lovgivningsmæssig uklarhed med hensyn til, hvornår udvisning kan finde sted. På den ene side står der jo altså som bekendt i lovtæksten, at en udlænding skal udvi-ses, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. På den anden side står der i lovens be-mærkninger, at de internationale forpligtelser altid skal overholdes. Også i tilfælde, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, vil det være op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være muligt inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Der er altså ikke – og det er pointen – overensstemmelse mellem lovtæksten og de tilknyttede bemærkninger. Det råder regeringen nu bod på. Når jeg skriver til Kommissionen, at der er en øget beskyt-telse, ja, så ligger der heri rent juridisk, at der er en øget retssikker-hedsmæssig beskyttelse, fordi uklarheden forsvinder.

Nu håber jeg, at alle har forstået det, ikke mindst også hr. Karsten Lauritzen. Der er ikke tale om en lempelse af udvisningsreglerne, for som sagt, og som jeg startede med at sige, fremgår det af lovens be-mærkninger: Personer, der kan udvises efter de gældende regler, vil også fremover blive udvist.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 14:58

Karsten Lauritzen (V):

Justitsministeren genoplæser det svar, som justitsministeren også kom med under lovbehandlingen af lovforslaget. Og det, der spørges ind til, vil jeg sige til justitsministeren, er, hvordan det kan være, at justitsministerens forklaring om øget retssikkerhed ikke afspejles i det brev, som justitsministeren har forfattet til kommissæren. Der står øget beskyttelse mod udvisning. En øget beskyttelse mod udvis-ning må da naturligvis føre til, at det bliver sværere at udvise. Så derfor er der jo forskel på det, som justitsministeren oplyser til Fol-кетинget, og det, som justitsministeren oplyser til Kommissionen. Man må også antage, at når justitsministeren – det kommer selvføl-gelig i næste spørgsmål – til at starte med har afvist at udlevere brev-korrespondancen mellem kommissæren og justitsministeren, så er man efterladt med det indtryk, at det er, fordi der måske ikke var overensstemmelse. Når man nu læser brevet, ser man, at der jo ikke står retssikkerhed, hverken på dansk eller engelsk, der står en større beskyttelse mod udvisning.

Så jeg vil spørge justitsministeren: Er der ikke en forskel mellem det, der bliver skrevet i brevet, og det, der bliver fortalt til Folketin-get?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det justitsministeren.

Kl. 14:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt hviler hr. Karsten Lauritzens spørgsmål på en forkert forudsætning. Lad mig bare læse op, hvad det er, der står i det lovforslag, som vi har her, og som er til behandling i Folketinget. Det står på side 5 i lovforslaget. Hr. Karsten Lauritzen er godt nok ikke ordfører, men jeg går dog alligevel ud fra, at hr. Karsten Lauritzen har læst det her lovforslag, når nu han stiller spørgsmål til det. Der står, i forhold til hvem der kan udvises i dag, og hvem der kan udvises i morgen:

Personer, der kan udvises efter de gældende regler, vil også fremover blive udvist.

Når man ser længere fremme i bemærkningerne, helt nøjagtig på side 25 – det var det, jeg henviste til i mit første svar – så læser man, at der står:

Der er ikke tilsigtet nogen ændring af domstolens praksis i sager om udvisning af kriminelle udlændinge.

Så hr. Karsten Lauritzens spørgsmål hviler altså på en forkert forudsætning. Det havde jeg selvfølgelig håbet hr. Karsten Lauritzen ville acceptere, men sådan er det jo. Nu har jeg i hvert fald forsøgt at underbygge det, så der ikke skal være nogen som helst misforståelser om, hvad konsekvenserne er af regeringens lovforslag.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Karsten Lauritzen (V):

Jeg har to spørgsmål til justitsministeren, for justitsministeren svarede sådan set ikke på det med ordet retssikkerhed i forhold til udvisning, og det er det, det handler om i brevet til kommissæren. Jeg spurgte om, hvordan det kan være, at det, der står i brevet til kommissæren, er, at man får en øget beskyttelse mod udvisning. Der står ikke, at der er en øget retssikkerhed for den person, som bliver udvist. Det er jo to forskellige ting. Det kan i hvert fald betyde to forskellige ting. Men selvfølgelig, hvis man skal opfatte det sådan, at justitsministeren ikke har formuleret sig korrekt i det brev, der er skrevet til kommissæren, så lever vi også gerne med den forklaring. Det ville da være rart at høre, om det er, fordi man har formuleret sig forkert i brevet til kommissæren, at man nu ikke har skrevet retssikkerhed, men altså skrevet øget beskyttelse mod udvisning. Det er to forskellige ting.

Så jeg vil bare spørge justitsministeren, om det ikke er korrekt, at det, der står i selve loven, har større vægt end det, der står i bemærkningerne. Så hvis man ønsker at stramme udvisningsregler, vil det vel være mest korrekt at beholde det, der står i lovteksten – det er det, der har mest vægt som retskilde – kontra det, der står i bemærkningerne.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Justitsministeren.

Kl. 15:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er bare for ikke at bringe hr. Karsten Lauritzen længere ud på den tynde is, som Venstre jo helt åbenlyst er ude på i den her sag. For hvad handler den her sag om? Den handler jo grundlæggende om, at den tidligere regering forsøgte at sælge en såkaldt skærpelse af reglerne til Dansk Folkeparti, men så i bemærkningerne udjævne det hele og fik alt til at være, som det i forvejen havde været. Det er jo det, der er virkeligheden i det her. Det er den uklarhed, vi råder

bod på nu i regeringen. Hvad bliver konsekvensen? Ingen. Personer, der kan udvises i dag, vil også kunne udvises i morgen.

Bare lige for endnu en gang at erindre hr. Karsten Lauritzen om, hvad det var, jeg rent faktisk sagde i mit oplæg, vil jeg sige, at når jeg skriver til Kommissionen, at der er en øget beskyttelse, så ligger der heri rent juridisk, at der er en øget retssikkerhedsmæssig beskyttelse. Hvorfor? Fordi den uklarhed, som den tidligere regering har skabt, forsvinder. Det er det eneste. Så er der så tilbage: Hvad er konsekvenserne? De personer, der kan udvises i dag, vil også fremover kunne blive udvist. Så det er det, der er i det.

Det var den tidligere regering, som lavede en signallovgivning, fordi man skulle sælge noget til Dansk Folkeparti, der skulle have noget for at sluge enorme kameler i form af store velfærdsbesparelser. Det ved alle, og det synes jeg efterhånden er kommet ganske godt frem. Venstre burde være glade og tilfredse, fordi den nuværende regering så påtager sig ansvaret for at rydde op i signallovgivningen, men altså fastholder grundlaget: at personer, der kan udvises efter de nuværende regler, også fremover vil kunne udvises.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:03

Karsten Lauritzen (V):

Justitsministeren siger, at de samme personer, som blev udvist før lovændringen, også vil blive udvist efter. Der må man jo sige, at det er der jo diskussion om, og det er noget af det, vi håber kan blive belyst under udvalgsbehandlingen. Der er bl.a. forsvarsadvokater for nogle af de personer, i hvis sager anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning, der – i hvert fald hvis man skal tro Jyllands-Posten – mener, at den lovændring, som justitsministeren siger er ren symbollovgivning, fører til øget udvisning. Så det er jo en diskussion, en juridisk diskussion, måske også en politisk.

Justitsministeren vil ikke svare på, hvorfor justitsministeren ikke bare skriver til kommissæren, hvad det er, det handler om, men nu indlægger den her fortolkning om, hvad det egentlig er, det betyder, og jeg vil så spørge igen, om justitsministeren vil korrigere det brev, der er sendt til kommissæren. Der er tilsyneladende ikke tale om en større beskyttelse mod udvisning, men altså en øget retssikkerhed, og det er jo to vidt forskellige ting. Så siger justitsministeren, at det kan man indfortolke i svaret, men hvorfor er det ikke skrevet? Det må man jo undre sig over. Så længe det ikke er korrekt, er der jo skrevet to forskellige ting, en til Kommissionen og noget andet til Folketinget.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Justitsministeren.

Kl. 15:04

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er sådan set ingen grund til, at hr. Karsten Lauritzen gør sig de her bekymringer, for jeg kan høre, at det er en meget stor belastning. Hr. Karsten Lauritzen er nødt til at stå hver eneste onsdag og bruge sin tid på ingenting. For der er ingenting i det her. De personer, der kan udvises i dag efter de gældende regler, vil også fremover kunne udvises. Det er det, der står i lovforslaget. Det er det, der er konsekvensen af det. Når hr. Karsten Lauritzen så mener, at der er advokater, der har udtalt sig imod det, vil jeg bare henvise til, hvad Advokatrådet har skrevet i deres høringsvar efter en gennemgang af det, vi taler om her, nemlig, at der således ikke er tale om en lempelse af udvisningsbestemmelserne. Hvis det ikke er nok til at betrygge hr. Karsten Lauritzen, ved jeg ikke hvad. Jeg kommer gerne igen næste onsdag, og så tager vi en ny diskussion af det.

Jeg har selvfølgelig stor respekt for hr. Karsten Lauritzens spørgeiver, men bundlinjen i det her er jo, at den tidligere regering skabte en uklarhed, som Europa-Kommissionen har henvendt sig om. Det råder regeringen nu bod på, og det gør vi på en måde, således at de personer, der kan udvises i dag efter de gældende regler, også fremover vil kunne udvises. Derfor burde Venstre jo tage imod det her med kyshånd, fordi så er man bragt ud af den knibe, man har bragt sig selv i ved at skulle lave en signallovgivning som gave til Dansk Folkeparti, for at de skulle stemme for store besparelser på velfærden.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det spørgsmål er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren fra hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 3188

8) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Er ministeren ikke enig i, at det er problematisk, at reglerne om aktindsigt og praksis på området reelt betyder, at journalister og borgere har bedre muligheder for at få udleveret f.eks. kommunikation mellem den danske regering og Kommissionen, end Folketingets medlemmer har, som det f.eks. er sket i sagen om lempelse af udvisningsreglerne, ikke mindst set i lyset af regeringens øgede fokus på lov-kvaliteten, som beskrevet i regeringsgrundlaget?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:06

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Er ministeren ikke enig i, at det er problematisk, at reglerne om aktindsigt og praksis på området reelt betyder, at journalister og borgere har bedre muligheder for at få udleveret f.eks. kommunikation mellem den danske regering og Kommissionen, end Folketingets medlemmer har, som det f.eks. er sket i sagen om lempelse af udvisningsreglerne, ikke mindst set i lyset af regeringens øgede fokus på lov-kvaliteten, som beskrevet i regeringsgrundlaget?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 15:06

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som det er fremgået af min tidligere besvarelse, er der ikke tale om en lempelse af udvisningsreglerne. Det var bare for at slå det fast.

Så synes spørgeren at forudsætte, at aktindsigtsreglerne efter dansk ret giver journalister og borgere bedre muligheder for at få udleveret breve og andre dokumenter, der indgår i regeringens korrespondance med Europa-Kommissionen, end den adgang, som folketingsmedlemmer har. Denne forudsætning er imidlertid forkert. Sagen om ændringen af udvisningsreglerne, som spørgeren netop henviser til, er et godt eksempel på, at folketingsmedlemmerne har fået en videre adgang til indsigt i korrespondancen mellem Europa-Kommissionen og regeringen end den aktindsigt, der er blevet givet til journalister.

Når en journalist anmoder om aktindsigt i ministeriernes, herunder Justitsministeriets, korrespondance med Kommissionen i en verserende sag om dansk lovgivnings forenelighed med EU-retten, ja, så høres Kommissionen om, hvorvidt den har bemærkninger til udlevering af korrespondancen. Dette er den faste og sædvanlige praksis

i sådanne aktindsigtssager. I overensstemmelse hermed hørte Justitsministeriet den 2. april 2012 Kommissionen i anledning af anmodning om aktindsigt fra Jyllands-Posten og dagbladet Information af henholdsvis den 1. og 2. april 2012 i korrespondancen mellem regeringen og Europa-Kommissionen om ændringen af udvisningsreglerne i sommeren 2011. Kommissionen svarede den 13. april 2012, at der efter Kommissionens opfattelse kunne meddeles aktindsigt i regeringens korrespondance med Kommissionen i denne sag. Kommissionen udtalte samtidig, at bilagene derimod ikke burde udleveres, da sagen fortsat befinder sig på undersøgelsesstadiet. Justitsministeriet gav herefter Jyllands-Posten og dagbladet Information aktindsigt i Kommissionens og regeringens breve om sagen, men der blev altså ikke givet aktindsigt i bilagene.

Lad mig tilføje, at også Retsudvalget anmodede om at få udleveret samme korrespondance, herunder bilagene, den 4. april i år, og i overensstemmelse med sædvanlig praksis oversendte Justitsministeriet derfor hele korrespondancen til Retsudvalget i fortrolighed. Baggrunden for, at Retsudvalget fik sendt hele korrespondancen i fortrolighed, var, at Kommissionen som sagt havde vurderet, at der ikke skulle gives aktindsigt i bilagene. Regeringens fremgangsmåde i den sag har derfor været helt i tråd med sædvanlig praksis.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:09

Karsten Lauritzen (V):

Jeg spørger igen: Der blev stillet et spørgsmål – jeg tror faktisk, det var mig, der stillede spørgsmålet til justitsministeren – om man måtte få lov til at se korrespondancen. Der sker ikke noget i, jeg tror, det var en 2-ugers-periode. Samtidig søger journalister fra Information aktindsigt. Jeg tror sågar, at der i det brev, de pågældende journalister fra Information fik, står, at grundet, at der er søgt aktindsigt, har man spurgt Kommissionen, om man måtte udlevere det her brev. Det blev udleveret til journalisten, og så blev det efterfølgende – rigtig nok med bilag – oversendt til Folketinget. Man har altså en situation, hvor det de facto er sådan, at journalister på Information får nogle oplysninger før Folketinget.

Det er rigtigt, at justitsministeren så efterfølgende sender de selv samme informationer over til Folketinget og uddyber det med nogle bilag, der er givet i fortrolighed. Men faktisk er, vil jeg sige til justitsministeren, at man har en situation, hvor justitsministeren først udleverer nogle papirer, som Folketinget har bedt om, til nogle journalister på Information, fordi de har begæret aktindsigt, og efterfølgende udleverer dem til Folketinget. Det må da være et principielt problem. Det må da være sådan, at justitsministeren beklager det meget over for Folketinget. Det må være sådan, at Folketinget informeres først og journalister efterfølgende, eller i det mindste simultant. Det må justitsministeren da have den principielle holdning til – så lang tid siden er det vel ikke, at justitsministeren ikke var minister, men en del af oppositionen her i Folketingssalen.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg finder ikke grundlag for at beklage noget som helst. Regeringens fremgangsmåde i denne sag har været helt i tråd med sædvanlig praksis.

Kl. 15:10

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Karsten Lauritzen (V):

Man må altså forstå, at sædvanlig praksis er, at journalister, der søger om aktindsigt, får udleveret papirer før folketingsmedlemmer, der lang tid inden har bedt om at få udleveret de selv samme papirer. Det er så den praksis, som justitsministeren er helt tilfreds med, når man ønsker at sætte fokus på god lovkvallitet.

Det må vel være sådan, at justitsministeren kan sige, at Folketingets ønske om at få indsigt i vigtige papirer, der har betydning for det parlamentariske arbejde, går forud for den aktindsigt, der gives journalisterne, eller at der i det mindste gives en simultan, altså samtidig, overlevering af aktindsigt og de informationer, som Folketinget har bedt om, i hvert fald når man er i en situation, hvor Folketinget har bedt om informationerne, før journalisterne har søgt aktindsigt.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Justitsministeren.

Kl. 15:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er der intet at udsætte på regeringens fremgangsmåde i den her sag. Der er svaret på de spørgsmål, der er kommet fra Retsudvalget, og den her sag har derfor været helt i tråd med sædvanlig praksis. Derfor kan jeg ikke rigtig se, at der skulle være grundlag for at beklage noget som helst. Det her er håndteret i overensstemmelse med helt sædvanlig praksis.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren. Værsgo.

Kl. 15:12

Karsten Lauritzen (V):

Men kan justitsministeren så ikke bekræfte, at de pågældende journalister fra Information, der søgte aktindsigt, fik udleveret brevkorrespondancen, før Folketingets Retsudvalg fik udleveret korrespondancen? Det er et faktuel spørgsmål, som justitsministeren da forhåbentlig kan svare på her, ellers kan vi selvfølgelig gøre det skriftligt. Men jeg vil bare spørge justitsministeren, om det ikke er rigtigt, at Folketingets Retsudvalg stiller et spørgsmål. Nogle journalister søger aktindsigt. Man vælger fra Justitsministeriets side at give aktindsigt og udlevere papirerne til journalisterne fra Information, og efterfølgende oversender man det så til Folketingets Retsudvalg. Jeg tror endda, der er adskillige dage imellem, at man gør de to ting. Er det ikke principielt et problem, også selv om det er sædvanlig praksis?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Justitsministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg må indrømme, at jeg her på stående fod har svært ved at kommentere på, hvad hr. Karsten Lauritzen tror om den her sag. Derfor vil jeg bare henholde mig til, at regeringens fremgangsmåde i den her sag har været helt i tråd med den sædvanlige praksis.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til transportministeren fra hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 3183

9) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvad agter ministeren at gøre i forhold til udsigten til, at DSB mister en godtgørelse fra AnsaldoBreda på 400 mio. kr.?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:13

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Hvad agter ministeren at gøre i forhold til udsigten til, at DSB mister en godtgørelse fra AnsaldoBreda på 400 mio. kr.?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

DSB orienterede tilbage i maj 2009 Folketinget om, at DSB havde indgået et forlig med AnsaldoBreda om IC4. Dengang oplyste DSB, at ud af en samlet kompensation på 2,25 mia. kr. var de 500 mio. kr. en rabat. Derfor lå det allerede tilbage i 2009 fast, at DSB skulle købe eksempelvis reservedele hos AnsaldoBreda for at realisere rabatten. Rabatten er på 90 pct., så en fuld udnyttelse af rabatten kræver derfor, at DSB indkøber varer og ydelser hos AnsaldoBreda for 1 mia. kr. DSB skal altså selv have penge op af lommen for at kunne få glæde af rabatten. Med andre ord kræver en udnyttelse af rabatten, at AnsaldoBreda har en tilstrækkelig stor mængde af varer og ydelser, som DSB rent faktisk kan bruge. DSB's muligheder for hensigtsmæssigt at kunne udnytte rabatten er desværre også blevet påvirket negativt af, at leverancerne fra AnsaldoBreda også efter indgåelse af forliget er blevet forsinkede.

Jeg kan oplyse, at DSB's ledelse arbejder målrettet på at sikre den bedst mulige udnyttelse af rabatten, inden den udløber med udgangen af 2012, eventuelt ved at få tidsfristen for rabatten udskudt.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:14

Kim Christiansen (DF):

Tak for svaret, som jo i bund og grund mere var en historisk gennemgang, end det var svar på, hvad der egentlig bliver spurgt om, nemlig hvad ministeren agter at foretage sig i den her sag. Det er jo rigtigt, at det er en rabatordning. Som ministeren selv nævnte, er IC4-togene også yderligere forsinkede, og det er vel næppe realistisk at tro, at man vil kunne købe for 1 mia. kr. reservedele inden den 31. december.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 15:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er korrekt, at det var en historisk gennemgang, jeg har jo ikke lavet den kontrakt. Det, jeg i mit svar prøvede at gøre helt klart, var, at rabatten skal forstås på den måde, at man også skal have gode danske kroner op af lommen. Hvis man køber for 100 mio. kr. reserverede eksempelvis, kan man trække de 50 mio. kr. på rabatten, og så skal man selv betale 50 mio. kr. Derfor er det også hele tiden en vurdering for DSB, hvad det koster, i forhold til hvad man kunne købe det for andre steder. Der har været de forsinkelser. Så jeg kan jo ikke gøre så forfærdelig meget andet end at give den historiske forklaring. Så kan man diskutere, om det var en god aftale, eller om det var en dårlig aftale, men det har jeg som sagt ikke lod og del i.

Det andet, jeg så pointerede, var, at DSB's ledelse er opmærksom på det her problem, og derfor er der en dialog med AnsaldoBreda om eventuelt at forlænge tidsfristen, så den kommer til at række ud over 2012. Men hvordan de forhandlinger ender, kan jeg jo desværre ikke svare på i dag.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:16

Kim Christiansen (DF):

Jeg har heller ikke lavet aftalen. Det er den tidligere direktør i DSB, der har gjort det, og det er måske endda en af grundene til, at han er tidligere.

Jeg har stor respekt for, at man i DSB forholder sig til det her, men nu er det jo således, at ministeren langt hen ad vejen er ansvarlig, i og med at staten er eneaktionær. Det er korrekt, at med den pågældende aftale i 2009 var de 500 mio. kr., som dog er ganske mange penge, faktisk nogle, der var beregnet til, at man skulle lave en rettidighedsplan for fjern- og regionaltogene, og det må så alt andet lige komme til at mangle nu. Nu kunne jeg læse i Berlingske den anden dag, at det ikke går så skidt endda med den rettidighed, og så er katastrofen måske ikke så stor, ud over at 500 mio. kr. stadig væk er rigtig mange penge, vil jeg sige til ministeren. Vi sidder selv i øjeblikket og forhandler om den her trafikmilliard årligt, som vi jubler over er rigtig mange penge, men den kan jo hurtigt blive spist op, hvis der dukker ret mange flere af de her sager op og der falder flere lig ud af enten DSBFirst- eller IC4-skabene rundtomkring. Hvis det koster sådan 400 mio. kr. hver gang, fordi der er en eller anden, der har dummet sig i systemet, så får de penge hurtigt ben at gå på.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Transportministeren.

Kl. 15:17

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har bestemt ikke på noget tidspunkt tænkt mig at løbe fra nogen som helst form for ansvar, men jeg synes måske, det er fair nok at gøre opmærksom på den kontrakt fra 2009 og opfølgningen efterfølgende. Det har jeg ikke haft særlig meget ansvar for indtil for nogle måneder siden, og jeg tror, vil jeg sige til hr. Kim Christiansen, at jeg har prøvet på sådan meget loyalt at fortælle, hvad det er for nogle konsekvenser. Og der er de konsekvenser, som der er, i forbindelse med den her rabat, som jeg egentlig prøvede sådan ret udførligt at beskrive i svaret til det første spørgsmål.

Igen vil jeg sige, at jeg er enig i, at 500 mio. kr. er mange penge. Selv om det så er, jeg tror, det er 300 og noget mio. kr., der mangler at blive realiseret, er det jo stadig væk mange penge, og derfor lægger jeg også vægt på, som jeg sagde til sidst, at DSB gør alt, hvad de

kan på ledelsesniveau, for at få ordnet det her med AnsaldoBreda, enten ved at forlænge eller få det klaret på anden måde. Men jeg tør ikke give nogen garanti for, at det også lykkes. Dertil rækker mine evner ikke.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Spørgeren.

Kl. 15:18

Kim Christiansen (DF):

Jeg har nu stor tiltro til ministerens evner, det er slet ikke det, og det er jo også stadig væk transportministeren, der er den øverste ansvarlige. Selv om DSB er en selvstændig offentlig virksomhed, har vi dog en vis medindflydelse, i og med at staten er eneaktionær.

Men der er jo bare ingen tvivl om, at 400 mio. kr. nu engang er 400 mio. kr., og når det bliver fremlagt i 2009, at pengene bl.a. skulle gå til at lave en bedre rettidighed i forhold til fjern- og regionaltogstrafik, så er jeg bare nødt til at spørge: Jamen mangler man nu det? Mangler man reelt pengene i DSB's kasse, eller undlader man bare at lave den her plan for, hvordan vi opnår en bedre rettidighed?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Transportministeren.

Kl. 15:19

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er måske mig, der ikke helt forstår det, men jeg tror ikke, det her sådan specifikt har så meget med rettidigheden at gøre. Jeg er i øvrigt som spørgeren meget glad for, at den ser ud til at være meget bedre og har været noget af det bedste her på det sidste. Det kan vi jo om ikke andet så glæde os over.

Det, der vel er problemet her, er, at man har en kontrakt, hvor man har retten til at købe eksempelvis reservedele for et beløb op til 500 mio. kr. Men den er skruet sammen på en sådan måde, at man også skal have et tilsvarende beløb, som man får refunderet af rabatten i danske kroner. Så hvis man køber for 100 mio. kr., er de 50 mio. kr. af dem danske kroner, som skal bruges her. Det er den måde, man har skruet den her rabat sammen på, og det har givet DSB nogle problemer, fordi AnsaldoBreda har haft svært ved at levere det, DSB har efterspurgt, og fordi der er mange af togene, som ikke er kommet endnu.

Det er også derfor, at DSB gør, hvad de kan for at sikre, at den her aftale kan forlænges, men om det lykkes, kommer jo an på nogle forhandlinger, som ikke er afsluttet. Så derfor kan jeg ikke svare hundrede procent på, om det lykkes eller ej.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Dette spørgsmål er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til transportministeren fra hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 3185

10) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvilke konsekvenser mener ministeren, det vil få for IC4 og DSB, hvis DSB mister en godtgørelse på 400 mio. kr. fra AnsaldoBreda?

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:20

at det lykkes at få en forhandling med AnsaldoBreda, som gør, at man kan udnytte de muligheder, som kontrakten giver.

Kl. 15:24

Kim Christiansen (DF):

Tak. Det kommer selvfølgelig lidt i forlængelse af det andet. Det lyder således: Hvilke konsekvenser mener ministeren, det vil få for IC4 og DSB, hvis DSB mister en godtgørelse på 400 mio. kr. fra AnsaldoBreda?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:21

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er DSB's opgave at bringe IC4-togene i drift. Det forhold, at DSB har store økonomiske udfordringer, har i princippet ingen indflydelse på de kontraktlige krav, som DSB skal opfylde. DSB har allerede i forbindelse med indgåelse af forliget med AnsaldoBreda tilbage i 2009 afsat 800 mio. kr. til færdiggørelse af IC4. Da Atkins i første halvår af 2011 gennemførte det såkaldte review af IC4, var det under halvdelen af de 800 mio. kr., der var brugt. Der er således ikke akut behov for tilførsel af yderligere midler.

Atkins konkluderede imidlertid også, at efter deres vurdering skulle der afsættes yderligere midler til færdiggørelse af IC4. Det er en vurdering, som DSB har tilsluttet sig. Hvordan DSB til sin tid vil finansiere de mulige ekstraomkostninger, er et udestående, som ikke er afklaret på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:22

Kim Christiansen (DF):

Nu siger ministeren, at der er forhandlinger mellem DSB og AnsaldoBreda. Jeg håber, jeg kan få et svar fra ministeren om, hvorvidt vi i forligskredsen i hvert fald bliver orienteret om det. DSB er en selvstændig virksomhed, det har jeg respekt for, men man kan så spørge, om de har forvaltet det særlig klogt. Det havde måske været bedre, hvis de stadig væk havde været under statens tilsyn. Men er det således, at vi vil få en lidt mere løbende orientering om, hvad der foregår, da vi som forligskreds også et eller andet sted skal stå til regnskab for de her penge. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at ministeren selv nævner Atkinsrapporten, som fastslår, at det vil koste yderligere 400 mio. kr., hvis de her tog skal køre optimalt. Det har noget med sammenkoblingen at gøre. Det er jo netop de der 400 mio. kr. Dem mangler de også her, så det er vel reelt et problem for DSB's regnskaber og budgetter på sigt?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:23

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen der er ikke noget, der skal skjules her overhovedet. Som jeg ser det, når jeg kigger tilbage i tiden, er Folketingets udvalg blevet informeret undervejs om de her ting. Det vil jeg også meget gerne fortsat gøre, for jeg har i hvert fald ikke noget at skjule overhovedet.

Jeg kan bare se, at der er lavet en aftale om rabat, som har nogle komplikationer med hensyn til DSB's mulighed for at udnytte den. Det var så det, vi brugte det første spørgsmål til at svare på. Jo, det er da klart, at hvis ikke man får udnyttet den fulde rabat, er der da et beløb, som kunne have været gjort aktiv for DSB, som så ikke bliver gjort aktivt. Dermed forværrer det, kan du sige, en i forvejen vanskelig situation. Så derfor synes jeg da, at vi alle sammen skal håbe på,

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil lige prøve at komme lidt tilbage til den aftale, der er indgået, og hvor de 400 mio. kr. så mangler. Tilbage i slutningen af november stillede jeg et spørgsmål til transportministeren. Jeg fik et foreløbigt svar den 6. december, og det gik bl.a. ud på, at de 2,25 mia. kr., som var erstatningsbeløbet, fordelte sig på den måde, at de 800 mio. kr. var til at færdiggøre IC4-togene for. Her siger ministeren så, at der kun er brugt lidt under halvdelen af pengene, så der er heldigvis lidt at trække på. De 700 mia. kr. var til erstatningsmateriel. Jeg ved ikke, hvordan det ser ud. Jeg har bedt om at få en status på det, og det har foreløbig taget 5 måneder, og jeg har ikke fået et svar endnu. Men nu kommer jeg lidt ind på det her. Så står der også i det her spørgsmål, at den sidste halve milliard, altså de sidste 500 mio. kr., var til rettidighedsplan for fjern- og regionaltog, og det var netop de 500 mio. kr., som skulle komme ind via rabatter.

Så siger jeg igen til ministeren, at det jo må få nogle konsekvenser for DSB's økonomi. Hvis man har brugt pengene på den her rettidighedsplan og nu ikke får pengene, så må det jo blive taget et andet sted fra. Bliver det så taget fra erstatningsmateriellet, eller bliver det taget fra færdiggørelsen af IC4-togene? Går det så godt, at man kan hente noget der? Det er der ikke noget, der tyder på ifølge Atkins, for de siger jo 400-800 mio. kr. yderligere.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Transportministeren.

Kl. 15:25

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Altså, det er ikke fra min side uvilje. Men jeg har lidt svært ved måske lige at følge med i tallene her, og derfor kan vi enten tage det ved nogle skriftlige spørgsmål eller på anden måde, for det er ikke uvilje med hensyn til at svare. Men umiddelbart må jeg sige til hr. Kim Christiansen, at den rabat her ikke – som jeg ser det – har så meget med rettidigheden at gøre. Den er en mulighed, som kontrakten gav for, at DSB kunne få noget materiel eller noget service eller nogle ting, som man havde brug for, på nogle lempelige vilkår. Det indgik i kontrakten, og det har man haft svært ved at leve op til af de årsager, som vi har diskuteret.

Med hensyn til et spørgsmål, der ikke er svaret på, så bestræber vi os på at svare så hurtigt som overhovedet muligt. Det kunne jeg også se på den sidste statistik, der lå i Transportministeriet, og jeg vil da gøre, hvad jeg kan for, at det svar kommer meget hurtigt.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Kim Christiansen (DF):

Jamen jeg siger tak for tilbuddet om, at hvis det her bliver lidt for teknisk, så kan vi stille skriftlige spørgsmål. Men det er jo også det, jeg har gjort tilbage i slutningen af november, og nu skriver vi altså maj måned, og jeg har ikke fået svar endnu. Somme tider er det måske lidt nemmere – man har sådan et eller andet forfængeligt håb – hvis nu vi trækker ministeren herved om onsdagen, så går tingene da lidt hurtigere. Men det kan jo skyldes, at det reelt er sådan, at DSB

har frygtelig svært ved at svare på, hvordan status er på de 2,25 mia. kr. Det kommer jo så langsomt frem ved, at der dukker lidt op i pressen om, at nu mangler de 400 mio. kr., som man har udsigt til at miste. Men var det så ikke bare det svar, vi kunne have fået? Jeg forventer da, at jeg snart får en redegørelse for, hvordan status er på de 2,25 mia. kr. Er pengene brugt? Eller er der et reelt problem der også oven i First, og hvad er det egentlig for en regning, vi pludselig står med i forhold til DSB? Det er egentlig bare det, jeg prøver at ræsonnere mig frem til ved at tage den her dialog med ministeren.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:27

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil bare endnu en gang forsikre om, at jeg ingenting har at skjule i den her sag. Jeg har sådan set bare lyst til så meget åbenhed som overhovedet muligt. Jeg tror, at hr. Kim Christiansen her undervejs sagde, at man som minister har det øverste ansvar. Ja, det har man, men jeg vil ikke påtage mig ansvaret for konsekvenserne af den kontrakt, der blev indgået i 2009. Den er nu engang, som den er. Det kan jeg ikke lave noget om på. Jeg tror også, at vi begge to er enige om, at vi må tage konsekvenserne af den aftale, der blev lavet i 2009. Så der er stort set kun tilbage for mig at sige, at hvis hr. Kim Christiansen synes, at han mangler oplysninger, eller at det har været for langsomt, så er der ikke andet at gøre, end at vi så må gøre det bedre. Om det skal være i officielt forum, eller det kan være i mere uformelt forum, er sådan set op til hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 3169

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren forholde sig til risikoen for fejlmedicinering i relation til ministerens svar på udvalsspørgsmål nr. 444 om opdatering af medicinlister, hvor ministeren svarer, at »udelukkende anvendelse af generisk navn i journalsystemet betyder imidlertid, at overensstemmelse mellem lægemiddelpakning og journal vanskeliggøres med risiko for fejlmedicinering«?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 15:28

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren forholde sig til risikoen for fejlmedicinering i relation til ministerens svar på udvalsspørgsmål nr. 444 om opdatering af medicinlister, hvor ministeren svarer, at »udelukkende anvendelse af generisk navn i journalsystemet betyder imidlertid, at overensstemmelse mellem lægemiddelpakning og journal vanskeliggøres med risiko for fejlmedicinering«?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. Jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at det helt afgørende er borgernes sikkerhed, når vi taler om medicin. Borgere og pårørende skal føle sig sikre ved at få håndteret medicinen af hjemmesygeplejen i kommunerne. Det er embedslægen, der fører tilsyn med medicin håndteringen, og desværre viser deres tilsynsrapporter, at der sker for mange fejl. En af de ting, som embedslægerne gennem årene gentagne gange har påpeget over for kommunerne, er, at der er risiko for fejl, når der ikke er overensstemmelse mellem medicinlister og medicin. Vi ved dog ikke, hvor mange medicineringsfejl som skyldes, at kommunerne udelukkende anvender generisk navn i journalsystemet.

Jeg er meget enig i, at vi skal finde administrative lettelser for kommunerne, hvor det er muligt, men samtidig har vi selvfølgelig en rigtig vigtig opgave i at sørge for, at det ikke sker på bekostning af patientsikkerheden. Derfor har der i sidste uge været holdt et møde i Sundhedsstyrelsen, hvor en række kommuner kom med input til, hvordan overensstemmelsen mellem medicinlister og medicin alternativt kan sikres, så borgernes sikkerhed tilgodeses. Jeg er blevet orienteret om, at der i forlængelse af de input, ministeriet og styrelsen fik, vil blive arbejdet videre med løsningsmuligheder i forhold til det her spørgsmål.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og så er det spørgeren.

Kl. 15:30

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det lyder jo godt, at der sker noget, for problemet i det her er bl.a., at apoteket jo skal udlevere det billigste generiske præparat. Det betyder, at der er risiko for, at der skal skiftes præparat, hver gang der indkøbes ny medicin.

Så hvis man nu forestiller sig, at hjemmesygeplejersken kommer ud og doserer medicinen, kan der ske dette: Man starter med at dosere for den kommende uge, så bruger man den medicin, der allerede er derude og er lukket op. Da der mangler 3 dage, er glasset tomt. Det viser sig, at det nye præparat, der står klar, er et andet end det, man lige var ved at dosere. Så har man to muligheder som sygeplejersker ude i det hjem: Enten kan man afslutte doseringen og tage hjem, og så skal man ud igen 4 dage efter for at lave resten af doseringen, og så kan man så have en ny journaludskrift med ud, eller også kan man alternativt erstatte pillerne i de æsker, man allerede har udfyldt, putte nyt præparat i det hele, og så må man selvfølgelig smide de gamle piller væk. De kan jo ikke bruges mere. Så skal man have ændret journalen, men man må ikke rette i den journal, der ligger derude. Det betyder, at man så lige skal cykle tilbage til kontoret, rette journalen til og cykle ud med den igen, for den skal jo ligge derude i en opdateret version; det er nemlig også en del af den her vejledning.

Hvis nu journalen havde indeholdt det generiske navn, ville man dels have kunnet dosere færdigt, dels ikke have haft behov for at rette journalen hele tiden – for hver gang der skal ændres i journalen, er der også en risiko for fejl. Det giver altså den her løben frem og tilbage. Hjemmesygeplejerskerne, og det er jo dem, der er tale om her, er faktisk uddannede til at håndtere medicin, og de burde også udmærket kunne håndtere, at det er det generiske præparat, der skal doseres. Derfor er min holdning, at fejlrisikoen faktisk vil være mindre ved at bruge det generiske navn end ved hele tiden at skulle rette journalerne til. Så jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man ikke bare ændrer det.

Kl. 15:32

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg sad og nikkede bekræftende, mens spørgeren havde ordet, fordi jeg langt hen ad vejen deler spørgerens opfattelse af, at vi står med nogle problemer. Vi kan jo se, at som systemet er i dag, finder der for mange tilfælde af fejlmedicinering sted. Så man kan sige, at vi har nogle udfordringer allerede i dag.

Jeg synes selv, og det hørte jeg faktisk ikke spørgeren nævne, at den generiske substitution er en rigtig god ting. Det er en måde, vi sørger for at få det meste ud af vores sundhedsressourcer på, altså det her med, at man hele tiden får det billigste produkt, som kan det, som det skal kunne, så vi ikke som samfund bruger midler på medicin, der ikke er behov for at bruge. Det virker også rigtig godt.

Det er jo helt rigtigt, at når det nu er det samme aktive stof, der er i Pinex og Panodil, for at tage to produkter, som vi alle sammen, tror jeg, kender, er det så ikke det aktive stof, vi burde være interesseret i, og ikke, om det er en Pinex- eller en Panodil-løsning? Og jeg vil sige, at for mig er det helt afgørende, at vi finder en måde, hvorpå medarbejderne i hjemmesygeplejen kan holde styr på det her, så vi minimerer antallet af fejl. Jeg er sådan set meget åben over for at se på, om vi kan gribe det her anderledes an.

Det er jo rigtigt, at vi ikke ved noget som helst om, hvad antallet af fejl, som skyldes, at der kun er angivet generisk navn, er – vi ved ikke noget om, hvor stort omfanget er – vi kan bare konstatere, at der stadig sker for mange fejl. Det skal vi kigge på, og samtidig skal vi kigge på, om vi kan gøre tingene nemmere og bedre, og det er det her jo et bud på at man vil kunne.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:34

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er dejligt at høre, at man skal gøre noget, og det er også dejligt at høre, at vi selvfølgelig er enige om, at det handler om at minimere antallet af fejl. Det skal der slet ikke være nogen diskussion om.

Hvis man kigger i den vejledning, som det her jo lidt udspringer af, vil man se, at der under dokumentation bl.a. står, at al den medicin, som patienten får, skal skrives på en medicinliste. Det er jo den liste, der skal ligge ude i hjemmet. Medicinlisten skal omfatte receptpligtig medicin og håndkøbsmedicin, dosisdispenseret medicin og medicin doseret af personalet samt medicin, som patienten selv eller pårørende administrerer.

Når man sender sådan noget ud i hjemmeplejen, hvad forestiller man sig egentlig så, at de kan gøre derude? Hvis de kommer ud i et privat hjem, kan de jo ikke forlange at se, hvad patienten måtte have købt af håndkøbsmedicin, eller hvad vedkommende måtte have fået på anden måde. Man stiller faktisk en opgave, som er fuldstændig umulig at løse. Så derfor vil jeg egentlig gerne høre, om ministeren vil tage initiativ til generelt at få rettet den her vejledning; få den justeret op, så den faktisk passer med den virkelige verden derude og bliver brugbar i forhold til netop at hindre fejlmedicinering.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, jeg vil starte mit svar der, hvor jeg også startede indledende, for det helt afgørende er jo, at borgerne kan have en grundlæggende tryghed og sikkerhed. Og når vi snakker medicinbehandling, er jeg sådan set enig med spørgeren i, at den allervigtigste forudsætning jo er, at fagligheden hos det personale, som står for medicinbehandling i det daglige, er på plads og er i orden. Og så skal der være vejledninger, der understøtter det, og det bringer mig til det, der må være det andet hensyn.

Borgernes sikkerhed er det mest afgørende, men det næste er selvfølgelig, at vi tilrettelægger arbejdet på en måde, så vi får det meste ud af vores ressourcer og der ikke er unødvendigt bureaukrati. Og det er jeg rigtig optaget af. Jeg modtager gerne – og gør det i øvrigt også løbende – forslag fra aktører til, hvor vi kan afbureaukratisere og gøre tingene enklere. Så det er jeg altid interesseret i.

Med hensyn til om det kunne være en idé, at man forholdt sig til aktivstoffet i medicinen og ikke til produktnavnet, når nu vi alligevel har den her generiske substitutionspraksis med vores medicin, vil jeg sige, at det er rigtigt. Det synes jeg er noget vi helt klart skal overveje. Det mest afgørende er selvfølgelig, at der er en entydighed i, hvordan vi håndterer medicin, og at det fagpersonale, der står med ansvaret, også ved, hvordan de skal forholde sig til det.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:36

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo dejligt at høre, så enige vi er om mange ting. Og jeg er også glad for, at det tilsyneladende kan blive justeret, så man ude i kommunerne kan få nogle forhold, der er til at arbejde med. Men jeg vil egentlig gerne lige høre ministeren i forhold til det, som bl.a. Esbjerg Kommune giver udtryk for, nemlig at kommunerne i praksis ikke kan efterleve den vejledning, de har nu, fordi det simpelt hen ikke er muligt. Som jeg anførte før, er der nogle krav i den her vejledning, som man af gode grunde ikke kan leve op til, samtidig med at hvis man rent faktisk skulle opdatere hele tiden, kunne man ikke gøre andet end at køre frem og tilbage.

Så hvad er ministerens holdning til, at man nok i dag ikke lever op til de her krav? Vil ministeren sige, at det er o.k., for det kan man heller ikke forvente, og så se hurtigst muligt at få rettet vejledningen til? Det vil i hvert fald være min anbefaling.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er klart, at når man laver vejledninger og stiller krav, er det jo, fordi man har en forestilling om, at det er den bedste måde at håndtere opgaverne på, og derfor gælder det om, at vi sørger for, at alle så gør det på den måde. Og viser det sig, at det er nogle vejledninger, der i virkeligheden spænder ben for det formål, man har – nemlig at sørge for den bedst mulige sikkerhed for borgerne, altså patienterne, i forhold til medicinbehandling og nogle ordentlige arbejdsgange for personalet – og som ikke er udtryk for, hvordan ting kan fungere i virkeligheden, så skal vi selvfølgelig altid kigge på det.

Jeg tror, det her er et område, hvor vi også vil få meget gavn af den udvikling, der ikke kan stoppes, nemlig den elektroniske udvikling – udviklingen af et fælles medicinkort og i det hele taget udviklingen af elektronisk udstyr, som man har med rundt. Det havde man

da også i den tid, jeg nåede at være i hjemmeplejen. Der havde jeg da en håndcomputer med rundt, og det var kun, når det gik galt og systemet var brudt ned, at vi havde papirer. Så i forhold til den del af, man kan sige, logistikken, som spørgeren også er optaget af, med frem og tilbage og konkrete stykker papir er der jo i hvert fald også noget i fremtiden, der handler om at gøre tingene nemmere gennem brug af it, og det er en vej, vi skal gå.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse og også fra hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:39

Spm. nr. S 3170

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren forholde sig til de negative konsekvenser af forslaget om fixerum, såsom at de vil sende et signal om, at det er legalt at indtage forbudte stoffer, at rummene vil kunne virke som en magnet på både stofmisbrugere og forhandlere af stoffer – brugerne skal jo stadig have fat i stofferne – og at rummene derfor heller ikke vil mindske stofmisbruget eller den dertil relaterede kriminalitet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 15:39

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Vil ministeren forholde sig til de negative konsekvenser af forslaget om fixerum, såsom at de vil sende et signal om, at det er legalt at indtage forbudte stoffer, at rummene vil kunne virke som en magnet på både stofmisbrugere og forhandlere af stoffer – brugerne skal jo stadig have fat i stofferne – og at rummene derfor heller ikke vil mindske stofmisbruget eller den dertil relaterede kriminalitet?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Med besvarelsen af det her spørgsmål tager vi jo i virkeligheden lidt forskud på behandlingen af det lovforslag, som regeringen har fremsat i dag. Det er et lovforslag, som jeg er meget glad for er blevet fremsat, og som jeg derfor også meget gerne debatterer. Det har jeg også haft lejlighed til med en af spørgerens partikollegaer i sidste uge. Jeg må bare sige, at jeg tror, at den konkrete debat bliver mere kvalificeret, når alle har haft lejlighed til at sætte sig grundigt ind i forslaget, og derfor glæder jeg mig rigtig meget til lovbehandlingen, og det er vel, hvis man skal være helt korrekt, også der, at det her spørgsmål ville have været relevant – altså i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Men når det nu er blevet stillet, vil jeg gerne svare, også selv om jeg slet ikke er enig i præmissen for spørgsmålet, nemlig at stofindtagelsesrum eller fixerum, som de jo også kaldes i debatten, er forbundet med negative konsekvenser. Det er jeg ikke enig i. Når vi nu fremsætter vores lovforslag, så skyldes det jo tværtimod, at vi tror på stofindtagelsesrum. Vi ved fra udenlandske erfaringer, at de dels kan medvirke til at nedbringe dødeligheden blandt stofmisbrugere og forbedre forholdene for dem, dels kan begrænse generne for det omgivende samfund. Det mener de kommuner, som ønsker at drive stofindtagelsesrum, som en del af deres samlede tilbud til stofmisbrugere, og det synes også bekræftet af erfaringer fra udlandet, hvor

der er oprettet mere end 90 stofindtagelsesrum, og de første af dem har jo mere end 20 år på bagen.

Det kan godt være, at stofindtagelsesrum ikke i første omgang vil mindske stofmisbruget eller narkokriminaliteten, men med stofindtagelsesrum kan man faktisk nå ud til nogle af de stofmisbrugere, som det kan være vanskeligt at nå med de eksisterende tilbud. Det kan være det første skridt hen imod, at de tager imod et behandlingstilbud, som kan mindske stofmisbruget og narkokriminaliteten. Men for dem, der ikke er parate til at tage det næste skridt, og som fortsætter deres misbrug, kan man altså stadig med det her forslag få nedbragt dødeligheden, man kan få forbedret forholdene, og man kan få begrænset generne. Det fortjener de gademisbrugere, som er særlig hårdt ramt, når det gælder narkorelaterede dødsfald, sundhedsmæssige skader og sociale problemer, og det fortjener i øvrigt de børnefamilier og andre, som bor i lokalområder, hvor der er gademisbrug.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 15:41

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Jeg vil lige tage lidt fat i det sidste, ministeren siger, for jeg har også i den her sammenhæng fået mails fra familier, der siger, at nu må vi endelig lave det her, for så slipper de for at have narkomanerne gående i deres egen baghave. Jeg kunne jo godt have en mistanke om, at et af formålene, måske det primære formål, med det her er at have et sted, hvor vi kan sende dem hen, så vi ikke behøver at se på dem, så vi ikke behøver at forholde os til dem. Det er for mig at se bare den helt forkerte tilgang. Det primære må være at tage alle de tiltag, vi kan, for at hjælpe narkomanerne. Der kører forsøg med lægeordineret heroin, som faktisk er en rimelig stor succes, og hvor der faktisk er nogle positive historier. Der er en del historier om kommuner, som formentlig af sparehensyn ikke er specielt fremmelige i forhold til at tage de motiverede misbrugere og give dem et godt tilbud om at komme ud af misbruget. Der er faktisk rigtig mange værktøjer, som vi kunne bruge, før vi kan være nødt til at gøre noget, hvormed vi siger, at vi bare ikke vil se på dem, at vi skal have dem hen et sted, hvor vi ikke kan se dem.

Samtidig synes jeg ikke rigtig, at ministeren forholder sig til det problem, at vi her faktisk laver et autoriseret sted, hvor dem, der handler med stoffer, jo selvfølgelig også vil komme. Jeg ved ikke, om ministeren vil have, at politiet skal stå og holde øje med, at der ikke kommer handel med stoffer der, eller hvordan man egentlig vil håndtere den problematik, der kommer. Samtidig kan man sige, at det jo ikke ændrer på, at narkomanerne stadig væk skal have midler til at købe stofferne for og dermed også stadig væk i høj grad vil begå den kriminalitet, som er forbundet med det her. Der har vi jo netop i forbindelse med lægeordineret heroin hørt de rigtig positive historier om, at det, der sker, er, at misbrugerne kommer ud af kriminalitet og faktisk får skabt sig et liv og får en ordentlig måde at leve på, kan man sige.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, jeg hørte tre ting, man sådan kan kalde spørgsmål, eller i hvert fald tre ting, som jeg gerne vil knytte en kommentar til eller svare på.

Der er på ingen måde tale om, at det her forslag er udtryk for, at vi siger ude af øje, ude af sind – tværtimod. Det er meget vigtigt at

få sagt. Der er tale om, at det her er en mulighed for at give et tilbud, hvor vi stiller nogle kvalitetskrav, så nogle af de mest udsatte borgere i det her land, som har den allerhøjeste dødelighed og må leve med deres misbrug under nogle meget uværdige forhold, kan få et tilbud med kvalitet. Vi stiller f.eks. krav om, at der i forbindelse med stofindtagelsesrummet skal være tilknyttet sundhedsfaglige tilbud og socialfaglige tilbud.

Som man kan se i lovforslaget, har vi valgt en model, der er en lavtærskelmodel. Det vil sige, at det er en måde at få fat på de mennesker, som er allermest udsatte, og som vi i dag ikke har mulighed for at få fat på. Det siger jeg for at svare på noget af det sidste, spørgeren siger. Det er jo lige præcis håbet, at vi ved at få adgang til dem kan få givet dem nogle tilbud, givet dem noget hjælp, få dem hjulpet ud af misbruget. Det vil være det allermest lykkelige, men selv hvis det ikke lykkes, vil det altså være en markant forbedring, at man ikke skal indtage sine stoffer under uhygiejniske forhold. Det er jo også derfor, vi ser en meget høj dødelighed blandt den her gruppe. Så det store mål er selvfølgelig at kunne få adgang til nogle mennesker, vi i dag ikke er i kontakt med, men selv i de tilfælde, hvor det ikke måtte lykkes, har det her altså en positiv effekt på dødeligheden.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Spørgeren.

Kl. 15:45

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jo dejligt, at der også er nogle positive hensigter med det her, og jeg tvivler da heller ikke på, at man tænker det sådan, men jeg undrer mig stadig væk over, at man ikke først og fremmest understøtter de andre tiltag, som der kunne tages, f.eks. at man kræver af kommunerne, at de har nogle meget bedre tilbud til at hjælpe de motiverede narkomaner ud af misbruget. Og jeg undrer mig over, at man siger, at her får man så fat i dem, men man tager jo ikke hånd om kriminalitetsproblematikken i det. Man tager ikke hånd om den handel, der alligevel vil være med stoffer i forbindelse med det. Så jeg tænker jo stadig væk på, hvad det egentlig går ud på. Jeg tror stadig væk på, at det primære i det her er, at man siger, som ministeren selv siger: Ude af øje, ude af sind.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:46

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er rigtigt, at jeg ikke før nåede at få svaret på det her spørgsmål om handel med stoffer. Jeg ved ikke, om spørgeren har haft lejlighed til at læse lovforslaget, det er jo lige blevet fremsat, men hvis man læser det, kan man se, at der er en grænse for mængden af stoffer, og grænsen går altså der, hvor man normalt skønner der er tale om eget forbrug. Det er selvfølgelig klart, at det er der, grænsen går for, hvad man ligesom kan have på sig, hvis politiet stopper en og man i øvrigt lever op til de kriterier, der er for at kunne være bruger af stofindtagelsesrummet, nemlig at man er over 18 år og har et længerevarende misbrug. Så kan man ikke have stoffer på sig i så store mængder, at det er til at handle med. Det ligger i lovforslaget, og det er den grænse, vi i det hele taget kender fra politiets skøn.

Så vil jeg bare sige, at det hverken er sådan, at stofindtagelsesrum, hvis vi kigger på de erfaringer, der er, øger stofmisbruget eller narkotikakriminaliteten. Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, har gennemgået den foreliggende viden, der er om stofindtagelsesrum, og som sagt har de første stofindtagelsesrum internationalt altså 20 år på bagen. Der er noget viden at bygge på. De har gennemgået den viden, der eksisterer, og de

siger, at der ikke er noget, der tyder på, at stofindtagelsesrum tilskynder til stofmisbrug eller til øget narkotikakriminalitet. Tværtimod bidrager de til at nedbringe dødeligheden for en meget udsat gruppe.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Spørgeren.

Kl. 15:47

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Der er nogle grænser for, hvad man kan have med, hvis politiet stopper en. Det betyder jo også, at man måske ikke vil handle lige omkring hjørnet. Omvendt ved jeg ikke, om man forestiller sig, om politiet skal kontrollere, hvad de kommer med, om politiet skal have sin gang der og så tage dem, der måtte handle. Det ville selvfølgelig være en vej, så kunne vi måske fange dem der, og så skal de også nok holde sig væk.

Om det mindsker stofmisbruget, ved jeg ikke, men jeg tænker, at den holdning, der ligger i det, er, at så accepterer vi faktisk stofmisbrug. Vi accepterer, at der nødvendigvis må foregå en handel. Ellers havde de jo ikke brug for at komme der. Vi accepterer faktisk det her misbrug i stedet for at gå ind og gøre en kraftig indsats imod det. Det er sådan set det, jeg undrer mig over, og det var også derfor, jeg spurgte til, hvordan det kan være, at man ikke i forbindelse med det her går ind og gør en meget markant indsats for at få kommunerne til at gøre en større direkte indsats, hvad de faktisk har mulighed for, men hvad de i dag ofte undlader af økonomiske grunde.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Tak. Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan jo bare kvittere for spørgerens optagethed af, at vi faktisk får hjulpet de mennesker her i landet, der har et narkotikamisbrug. Det vil jeg meget gerne være med til. Men det at snakke om, hvad kommunerne yderligere kan gøre, skal jo ikke stå i vejen for, at vi kan bruge det her tilbud, som vi kan se at man internationalt har gode erfaringer med. Det betyder noget for dødeligheden, og det betyder også noget for en meget udsat gruppes position, kan man sige, i samfundet, og det betyder noget for det omkringliggende samfund, at man ikke skal have misbrugere i baggårde eller kælderskakter eller på legepladser, hvor der færdes børn.

I forhold til spørgerens spørgsmål om, hvorvidt det her er en accept af stofmisbrug, vil jeg sige: Nej, det er det ikke, det er en mulighed for, at vi ved at lave et lavtærskeltilbud kan få adgang til nogle af de mennesker, vi i dag ikke hjælper, vi i dag ikke har kontakt med. For et af de kvalitetskrav, vi stiller fra centralt hold fra statens side til kommunerne, er, at der i forbindelse med de her stofindtagelsesrum skal være sundhedsfagligt personale og socialfagligt personale, og det er min klare forhåbning, at vi vil kunne nå nogle af de mest udsatte borgere i det her land, som vi i dag ikke hjælper, og give dem en hjælpende hånd, og at det dermed også vil betyde, ud over at vi kan sænke dødeligheden, at vi kan hjælpe flere ud af misbrug.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til ministeren for ligestilling og kirke og fra Fatma Øktem fra Venstre.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 3184

13) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvilke konkrete effekter forventer ministeren af den danske model for flere kvinder i ledelser og bestyrelser i de danske virksomheder?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:50

Fatma Øktem (V):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op:

Hvilke konkrete effekter forventer ministeren af den danske model for flere kvinder i ledelser og bestyrelser i de danske virksomheder?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 15:50

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen tak for spørgsmålet. Regeringen finder, at udviklingen med at få flere kvinder i bestyrelser går for langsomt. Derfor fremlagde regeringen i torsdags, den 3. maj, en ny dansk model for at få flere kvinder i virksomhedsledelse. Det har i arbejdet med den danske model været vigtigt for regeringen at finde en meget, meget fleksibel løsning, hvor vi ikke griber for meget ind i virksomhedernes ledelsesret, og hvor vi samtidig sikrer reelle fremskridt.

Med den danske model forpligter vi de 1.100 største virksomheder til at sætte måltal for det underrepræsenterede køn, det vil reelt sige for antallet af kvinder, i bestyrelserne. Virksomhederne skal angive måltal og redegøre for status for opfyldelse af deres måltal, herunder for, hvorfor de i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning i årsrapporterne.

Et andet element ved modellen er, at virksomhederne skal udarbejde en politik, hvor der er fokus på at fremme kvinders og mænds lige karrieremuligheder på alle ledelsesniveauer. Det vil også styrke fødekæden og skabe et solidt rekrutteringsgrundlag til virksomhedernes bestyrelser. Ved at virksomhederne udarbejder politikker for ledelsesniveauet, er det vores forventning, at der vil være en langt større gennemsigtighed om, hvordan man besætter ledelsesposter, og hvad der kræves. Dermed skabes der et godt grundlag for, at den samlede talentmasse hos både kvinder og mænd selvfølgelig også udnyttes bedst muligt.

Endelig skal de statslige virksomheder uanset størrelse opstille måltal og udarbejde en politik for at få flere kvinder i ledelse.

Til spørgsmålet om, hvilke konkrete effekter jeg forventer af modellen, er svaret faktisk meget enkelt og ligetil, fordi vores forventning til modellen er, at man kommer til at se en stigning i antallet af kvindelige ledere og kvindelige bestyrelsesmedlemmer fra år til år.

Det afgørende er, at vi kommer til at se en stigning i antallet af kvinder i bestyrelser, og ikke, om virksomhederne skal sætte måltal på 10 pct., 20 pct. eller 30 pct. Så forventer vi selvfølgelig, at virksomhederne vil sætte ambitiøse mål. Derfor vil regeringen også løbende følge op på, om udviklingen går i den rigtige retning.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 15:52

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Tak for svaret. Som ministeren sikkert har bemærket, har jeg også kvitteret for den danske model i torsdags. Det glæder mig,

at det er en ny linje, man har valgt at lægge, i hvert fald fra regeringspartierne side. Det glæder mig også, at man vælger at bygge videre på en del af det, den tidligere regering startede. Så jeg roste ministeren, for den del af det byder jeg helt klart velkommen.

Nu har jeg også været inde og kigge på den danske model, og der er nogle floskler, synes jeg, og mit næste spørgsmål er lidt til dette. Bare lige for at konkretisere lidt vil jeg godt høre, om det eksempel, jeg vil give ministeren, faktisk kan finde sted. Med hensyn til at virksomhederne selv må komme med et ambitiøst mål, som de vil arbejde videre med, et realistisk og ambitiøst mål, som der står, vil det da kunne lade sig gøre, at en virksomhed skriver, at den ønsker 5 pct. kvinder i sin ledelse, i sin bestyrelse, over 5 år, for det synes den er seriøst, realistisk og ambitiøst?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 15:53

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil sole mig i rosen, svælge den og nyde den, så længe den varer.

Så er der selvfølgelig det eksempel, som ordføreren kommer med, og som faktisk er et ganske relevant eksempel.

Det ligger indbygget i modellen og måske også i tiden, at man selvfølgelig har tillid til, at der sættes nogle måltal, som er ambitiøse for virksomhederne – det er også de erfaringer, man har gjort sig omkring CSR i virksomhederne.

Hvis der er en virksomhed, som vil sætte et måltal på 5 pct., skal jeg ikke gå ind og blande mig i, om det er godt eller dårligt, eller hvordan det nu er, for man skal jo ind og forklare det – det er jo comply or explain-tankegangen. I og med at man også er forpligtet til at forklare det, går jeg da ud fra, at de, som har interesser i den virksomhed, selvfølgelig enten vil sige – nu er det jo ikke til at vide, hvilken virksomhed det er – at det der er rigtig ambitiøst, det er rigtig godt, eller også vil de naturligvis sige, at det der ikke er godt nok, og så vil man påpege det. Og det er jo det, der ligger i modellen, og som jeg tror vil virke.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 15:55

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Tak for svaret. Det afklarede det i hvert fald lidt for mig, med hensyn til hvordan det vil komme til at fungere, hvordan det kan fungere.

Nu vil jeg springe til noget lidt andet, for det er jo glædeligt, at vi endelig kan begynde at få nogle svar på ligestillingsområdet. Det næste vil så være, at jeg meget gerne vil høre ministeren om kvoter, for der er ingen tvivl om, at vi i Venstre ikke ønsker kvoter, hverken fra den danske regerings side eller fra EU's side. Kan jeg nu regne med, at med det her udspil om den danske model og den nye linje, man har lagt, vil ministeren og regeringen så sende en besked til EU med klar røst om, at vi ikke ønsker kvoter, heller ikke fra EU's side?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 15:56

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen det er jo fuldstændig ... Nej, jeg vil lige starte et andet sted, nemlig ved det med klare svar. Altså, grunden til, at vi ikke har kunnet komme med et konkret svar om, hvilken model det skulle være,

om det skulle være den ene eller den anden, var, at vi var i en proces, hvor vi arbejdede på at finde en model. Og jeg synes, at det er vigtigt, at man i respekt for den proces også respekterer, at vi naturligvis ikke før tid kunne komme ud med, hvad det var, vi havde på tegnebrættet. Det er klart. Men jeg synes også, at lige så snart vi havde en fornemmelse af det, var vi også helt klart ude at fortælle om det.

Så er der selvfølgelig det om EU, hvor vi skal komme med et svar den 28. maj til kommissær Reding på det spørgeskema, som hun sendte ud i marts måned, så vidt jeg husker, om, hvilke nogle linjer det er, vi anbefaler fra Danmarks side. Og der er det klart, at vi jo helt klart vil forfølge den linje, som også ligger i den danske model, det er helt sikkert. Det er også derfor, som jeg også har sagt tidligere, at jeg er helt sikker på, at vi sagtens kan mødes omkring nogle af de svar, som der skal gives, for vi er jo ikke så langt fra hinanden.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 15:57

Fatma Øktem (V):

Tak. Med hensyn til at mødes er der også helt klart områder i den danske model, som vi er skeptiske over for, vil jeg godt have lov til at sige, men det vil jeg vente med at uddybe til en anden gang.

Nu siger ministeren, at man selvfølgelig vil følge den her linje, og at det er det, man vil følge op med i forbindelse med den 28. maj. Men hvad vil ministeren ellers gøre ud over at skrive om den danske model i skemaet? Vil ministeren gøre noget konkret over for de andre medlemslande eller over for EU med hensyn til at bremse det, hvis der nu skulle være nogen kvoter på vej? For vi har jo sådan set hørt en parlamentariker dernedefra sige: Kvoter i EU er på vej, og Danmark er nødt til at indføre dem. Det var socialdemokraten Britta Thomsen, der sagde det.

Så jeg vil høre ministeren, om der er noget konkret ud over skemaet, som ministeren vil gøre for, at vi ikke bliver påduttet kvoter fra EU's side.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 15:58

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg tror, at man skal passe på med at blande tingene for meget sammen. Det, som skemaet går ud på, er jo ikke kvoter på nogen som helst måde. Det handler heller ikke om at pådutte andre kvoter. Det er simpelt hen et ganske almindeligt skema, som handler om de erfaringer, man kan gøre sig, og de anbefalinger, man har om flere kvinder i bestyrelser. Det er også det, som den danske model går ud på.

Så er det rigtigt, at fru Fatma Øktem også virkelig er optaget af kvoter, uanset om vi snakker om det ene eller det andet. Også hvis vi snakker helt almindeligt om flere kvinder i bestyrelser, bliver kvotesnakken taget op, vel vidende at skemaet ikke handler om det, det siger jeg igen.

Så vil jeg sige: Vi har fundet noget, som er meget bedre end kvoter, og det synes jeg man skal fokusere på. Så kvotesnakken er væk nu, for vi har virkelig fundet et fantastisk redskab. Og jeg er sikker på – nej, jeg er ikke sikker, for det kan man ikke være, men jeg håber virkelig, at den danske model kan danne skole for de andre lande i Europa med hensyn til at få flere kvinder i bestyrelser, for det er altså en god løsning.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.
Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:59

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. maj 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 16:00).